

திடாழிலாளர் பாட்டு

31

மாதமிரு இதழ் - 433 • 1993 ஏப்ரல் 16 வெள்ளிக்கிழமை

മേതിൻ ഊർവലമുമ്

କୁଟ୍ଟମ

★ ஏகாதிபக்திய யுத்தத்தையும் காலனித்துவத்தை
யும் எதிர்ப்போம்! நான் காம் அகிலத்தைக்
கட்டியெழுப்புவோம்!

ஊர்வலம்: மே 1, பி. ப. 1மணிக்கு
 (கொச்சிக்கடை அந்தேர்ன்யார்
 ஆலய அருகில்) நெடுஞ்செழுத்தில்
 அரபும்

கூட்டம்: பி. ப. 4மணி கொட்டாஞ்சேன
இரத்தினம் மைத்ரனம்

புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகம்-இளம் சோஷலிஸ்டுகள்

யெல்லாம் சினிம் சாவாதிகாரத்துக்கு கூத்திப்பத்தியம் ஆறுவை

സ്ടേറ്റ് നോട്ട്

அமெரிக்க வேர்க்கஸ் லீக்
தேசிய செயலாளர்.

பொறிஸ் யெல்ட் சினுக்கும்
மக்கள் பிரதிநிதிகள் காங்கிர
சுக்கும் இடையோன
போராட்டத்தின் உடனடி
விளைவு எனவாக இருப்பிலும் இப்புதிய நெருக்கடி
ருஷ்ய, அனைத்துவகத் தொழிலாளர்க்கத்துக்கு ஒரு தீர்க்கமான படிப்பினையை
வழங்கியுள்ளது: அதாவது, முன்னைய சோவியத் யூனியனில் முதலாளித்துவத்துக்குச் செல்ல சமாதான, ஐந்நாயகப் பாதை கிடையவே கிடையாது. முதலாளித்துவப் புனருத்தாரணமும் ருஷ்யாவை உலக ஏகாதிபத்தியப் பொருளாதாரத்தினுள் இணைப்பதும்-ருஷ்யாவைத் துண்டாடுவதும், சிதறுண்ட மிச்சசொச்சங்களை ஒரு அரைக்காவனித்துவ அந்தஸ்துக்குக்குறைப்பதும், சோவியத் தமதாயத்தின் கவரச்சிகரமான சமூக, கலாச்சாரத் தேட்டங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட கைத்தொழில் கட்டுமானத்தினை முறைமுறையாக ஒழித்துக்கட்டுவதும், சனத்தொகையின் பரந்தவளி

லாணோரை ஏழைகளாக்குவ
தும—கொடிய சர்வாதிகார
விதிமுறையின் ஊடாக மட்
நிமே அனையப்பட முடியாத்.

ரூஷ்யாவின் நிகழ்வுகளின் நிலை அர்த்தத்தினை புரிந்து கொள்வதற்கு எல்லாவற்றுக்கும் முதல், அது அப்படி இல்லையா எனக் கேட்டுக் கொள்வது அவசியம். முதலாளித் துவ வெகுஜனத் தொடர்புச் சாதனங்கள் இந்த அரசியல் நெருக்கடியை ‘ஜனநாயக வாதி’ யெல்ட்சினுக்கும் மக்கள் பிரதிநிதிகள் காங்கிரஸின் ‘கம்யூனிஸ்ட் கடும் போக்காளர்களுக்கும்’ இடையேயான ஒரு போராட்டமாகக் காட்டப் ப்பார்ப்பது அர்த்தமற்றதும் சிரிப்புக்கிடமானதும் ஆகும். காங்கிரஸ் சபாநாயகரான கஸ்புலட்டோவ் ‘கம்யூனிஸ்ட், இல்லாதது பேரவை யெல்ட்சினும் ஒரு ‘ஜனநாயகவாதி’ அல்ல. யெல்ட்சினுக்கும் அவரின் எதிரிகளுக்கும் இடையேயான மொதுதல் ஈடு செய்ய முடியாத பொருளாதார கொள்கைகளின் மேல் ஏற்படவில்லை. கஸ்புலட்டோவ் யெல்ட்சினுக்கு எதுவிதத்திலும் குறையாத விதத்தில் ஒரு முதலாளித்துவப் பொரு

ளா தாரத்தின் ஸ்தாபிதத்
தினை ஆதரிக்கின்றார்.

எவ்வாறெனினும் அங்கு
நிஜ வேறுபாடுகள் இருக்கவே
செய்கின்றன. யெல்ட்சின்.
பழம் சோவியத் பொருளா
தாரத்தின் அழிபாடுகளைத்
தொடர்ந்து கொள்ளையடிப்
பதையும் எண்ணென்ற வயல்
கள், தங்கக் கையிருப்புக்கள்
தொடக்கம் விலைமதிப்பற்ற
கலைப் படைப்புக்களை
அமெரிக்க, ஐரோப்பிய, ஆசிய
முதல் ஸிகஞ்சுக்கு விற்றுத் தள்
ஞுவதன் மூலம் தமிழை செல்
வந்தர்களாககிக் கொள்ளும்
எண்ணற்ற மாபியா பாணியிலான கும்பல்களைக் கொ
ண்ட கொம்பிரதோர் முதலா
ளித்துவத்தின் விவாதத்துக்கு
அப்பாற்பட்ட தலைவர். கட
ந்த ஆண்டில் ரூஷ்ய 'வர்த்த
கர்களால்' இந்த விதத்தில்
திரட்டப்பட்ட கோடானு
கோடி டாலர்கள் வெளிநா
ட்டு வங்கிக் கணக்குகளில்
பொதியாகத் தளைப்பட்ட
தோடு. ஏகாதிபத்திய வங்கி
களின் திரவப் பிரச்சினைக
ளைத் தணித்து வைப்பதில்
இரு குறிப்பிடத்தக்க பாத்தி
ரம் வகித்துள்ளது,

அரசுடமைக் கைத்தொழில்
களுடன் நீண்டதும் இறுக்கமு

மான பந்தங்கள் கொண்ட
ஸ்டாலினிச் அதிகாரத்துவங்களின் ஆருமைக்குள்ளான
ருஷ்ய காங்கிரசின் உள்ளே
யெல்ட்சினின் கையாட்களின்
வெறிகொண்ட ஊகங்களுக்கு
எதிர்ப்பு வளர்ச்சி கண்டதே
ற்கு இரு காரணங்கள் உண்டு
முதலாவதாக, ருஷ்யாவின்
திரண்ட செல்வத்தினை மன்ற
புழ போல் தின்று ஏப்பமிடு
வதும் அதன் கைத்தொழில்
களை சிதறடிப்பதும் நீண்ட
காலத்தில் ஒரு நின்றுபிடிக்கக
சூடியதும் அனைத்துவக ரீதியில்
போட்டிமிக்கதுமான ஒரு
தேசிய முதலாளித்துவப் பொ
ருளாதாரத்தின் ஒரு நிலை மற்று
நிர்மாணத்துக்குத் தடையாக
விளங்கும் என்பதில் கஸ்புலட்
டோவ் கண்ண உறுதியாக
இருந்தது. இரண்டாவதாக
யெல்ட்சினின் கொள்கைகளுக்கு
முன் எனாரு போதும் இல்லாத
வெகுஜன வெறுப்பும்
எதிர்ப்பும் கிளம்பலாம் என
வும் நம்பிக்கையானதும் போ
தியதுமான ஒடுக்கு முறை
காதனங்களை தயார் செய்
வதற்கு முன்பே முதலாளித்
துவ புனருத்தாரண வேலைத்
திட்டத்துடன் இனங்காட்டி
கொண்டவர்களுக்கு எதிராக
ஒரு வெகுஜன சமூக வெடிட

ஏகாதிபத்தியத்
தின் பாத்திரம்

அப்படியானால் இம்மோது
தலை ஒரு முன் னணிக்குக்
கொணர்ந்தது என்ன? இக்
கேள்விக்கான பதிலை மாஸ்
கோவில் அன்றி முக்கிய ஏகா
திபத்திய வல்லரசுகளின்
தலைநகர்களில் - எல்லாவற்
றுக்கும் மேலாக வாழிங்ட
னில் காணவேண்டும். ரூஷ்யா
விலான இன்றைய நெருக்கடி
யின் அபிவிருத்தியினைச் சூழ
வுள்ள உண்மைகளின் ஒரு
தீர்க்கமானதும், பறநிலையா
னதுமான ஒரு ஆய்வானது
மார்ச் 20ம் திங்கிட யெல்ட்சின்
அவசரகால ஆட்சியைப் பிரக
டனம் செய்வதை ஏஜனைய
एकातிபத்திய வல்லரசுகளு
டன் சேர்ந்து அமெரிக்கா
ஊக்குவித்ததோடு உண்மை
யில் துண்டியதையும் சந்தே
கத்துக்கு இடமற்ற விதத்தில்
தெளிவு படுத்துகின்றது.

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக
யெல்ட்சினின் நடவடிக்கைகள்
கிளின் டன் நிர்வாகத் தினை
அதிர்ச்சி அடையச் செய்தன
என்று கூற முடியாது. யெல்
ட்சின் ரூஷ்ய காங்கிரஸினை
இரத்துச் செய்வதன் சாத்தி
யம் பற்றி ஜேர்மன் சான்ட்
லர் ஹெல்மட் கோலுடன்
கலந்துரையாடியது பற்றி
மார்ச் முதல் வாரத்தில் பத்
திரிகைகளில் பரந்தளவில் பிர
சுரமாகின. சர்வாதிகார விதி
முறைகளைக் கையாளும்
யெல்ட்சினின் மிரட்டல்களை
கண்டனம் செய்வதற்கு
மாறாக பெயர் குறிப்பிடப்

யெல்ட்சின், கஸ்புலட்டோவ் இடையே கடந்த வருடத்தின் பெரும்பகுதியில் இடம்பெற்ற சண்டையின் — முடிவற்றபண் பானது எந்தவொரு கன்னை யும் சணிசமான சமூக ஆதரவினை நம்பியிருக்க முடியாது என்ற உண்மையைப் பிரதிபலி த்தது. மேலும் தம்மிடையேயான ஒரு கடும் போராட்டம் எழுச்சி கண்ட தொழிலாளர்க்கத்தின் தலையீட்டுக்கான அரசியல் ஆரம்பத்தினை வழங்கலாம் எனவும் தமது பொரிதும் பரஸ்பரம் பேரழிவுமிக்க யுத்தத்தினால் அதனைக் கட்டுப்படுத்த யெல்ட்சினாலோ அல்லது கஸ்புலட்டோவினாலோ முடியாது போகலாம் எனவும் இருசாராரும் அஞ்சினர்.

பேச்சாளர், தமது அங்கீகாரத்தினை காட்டும் வழியில் சென்றார், இது நியூயோக் டைம்ஸ் பத்திரிகையை அதன் மார்ச் 13-ப் திங்டி இதழில் “திரு. யெல்ட்சின் ஜனநாயகமல்லாத நடவடிக்கைகளை எடுக்கும் ஆபத்தினை கிளின்டன் நிர்வாகம் விளக்காது பின்வாங்கியது ஒழுங்கற்றதாக தோன்றியது” . எனக் குறிப்பிடத்துண்டியது.

யெல்ட்சின் சதிக்கு முன்னோடியாக பிரித்தானிய, அமெரிக்க பத்திரிகைகளில் வெளியான ஆசிரியத் தலையங்கங்கள் ஏகாதிபத்தியம் ஈவிரக்கமற்ற நடவடிக்கையை எதிர்பார்த்தலைத் தெளிவுபடுத்தி யது. தபினான்சியல் டைம்ஸ் (2ம் பக்கம் பார்க்க)

யெல்ட்சின் சதிக்கு முன்னோ
டியாக பிரித்தானிய, அமெ
ரிக்க பத்திரிகைகளில் வெளி
யான ஆசிரியத் தலையங்கள்
கள் ஏகாதிபத்தியம் ஈவிரக்க
மற்ற நடவடிக்கையை எதிர்
பார்த்ததைத் தெளிவுபடுத்தி
யது. த பினான்சியல் டைம்ஸ்
(2ம் பக்கம் பார்க்க)

அன்டு நிறைவுக் கூட்டம்

1993 ஜூன் 27

கொழும்பு பொதுநூலக

ಕೆಟ್‌ಪೋರ್ ಕೂಟಮ್

கண்ணாட்சி: காலை 10 மணி

புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகம்
இளம் சோசலிஸ்டுகள்

அன்றத்துவக்கு முவின் தலைமையிலான
நான்காம் அகிலத்தின்
இலங்கைக் கிளையான
புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட்
கழகத்தின்
25 வது ஆண்டு நிறைவு
1968 - 1993

வடக்கு — கிழக்கில் இருந்து ஓராண்டுவத்தை வெளியேற்று! Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

മാകാന കപ്പെട്ട് കേരളം കുന്നിടൻ പിൻ്നാലീ

தொழிலாளர் — ஒடுக்கப்படும் மக்களின் உரிமைகளுக்கு எதிராக புதிய மட்டத்திலான ஒரு தாக்குதல் தொடுப்பதை ற்கு ஒரு புதிய பாதை திறக்கும் இலக்கில் பிரேரமதாச அரசாங்கம் மே 20 21ம் திங்கில் விளைவில் மாகாண சபைத் தேர்தல்களை நடாத்த முடிவு செய்துள்ளது.

குறிப்பிட்ட காலத்துக்கு முன் ரொகவே மாகாண சபைத் தேர்தல்களை நடா த்தத் தீர்மானம் செய்ததன் மூலம் தாம் 'ஜனநாயகவாதி கள் என்பது நிறுபிக்கப்பட்டுள்ளதாயும்' ஜனாதிபதி பிரேர மதாச கதையளந்துள்ளார், உண்மையில் இத்தேர்தல் தயாரிப்புக்கள் மூலம் பிரேர மதாச அரசாங்கம் தமது மக்கட் படுகொலை ஆட்சியின் கரங்களைப் பலப்படுத்திக் கொள்ள முயற்சிக்கின்றது என புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகம் தொழிலாளர் — ஒடுக் கப்படும் மக்களை எச்சரிக் கின்றது.

இரத்தக் களி விஸ்தரிப்பு

யாழிப்பானைக் குடா நாடு
டில் இரத்தக் களிரி நடவடிக்கைகளை மேலும் விஸ்தரிக்கவும், வட—கிழக்கு மாசாணங்களில் ஒடுக்கப்படும் தமிழ் தேசிய இனத்தினரை ஒடுக்கித் தள்ளும் இனவாத யுத்தத்தினை உக்கரமாக்கவும், ஏகாதிபதியைப் பகற் கொள்ளையின் நிபந்தனைகளை மேலும் மேலும் உறுதிப்படுத்தி தொழிலாளர்—ஒடுக்கப்படும் மக்களின் உரிமைகளை சிறைடிக் கூடும் மக்கள் ஆண்’ கிடைத்துள்ளதாகக் காட்டிக் கொள்ள இந்த மாசாண சபைத் தேர்தல்களை பயன்படுத்தலாம் என பிரேமதாச அரசாங்கம் கணக்குப் பார்க்கின்றது. அத்தோடு சி.ல.ச.க. உட்பட்ட ஏனைய முதலாளித்துவக் கடசி வின் நாற்றமெடுப்பையும் சமச்சாஜி — கம்யூனிசு—நவசபசமாஜ தலைவர் களின் துப்ரோகக் காட்டிக் கொடுப்புக்களையும், அரசினதும் குண்டர்களதும் காடைத்தனங்களையும் தமக்குச் சார்பாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியும் என்றுள்ளும் அரசாங்கம் திட்டமிட்டுள்ளது.

பிரேமதாச அரசாங்கத்தின்
திட்டங்களைக் கொட்டை
எழுத்துக்களில் காட்டி சி.வ.
சு.க. மற்றும் இரண்டு முத
லாளித்துவக் கட்சிகளுடன்
சமச்சீலனமான ஸ்டாவினிச் சந்த
ர்ப்பவாதிகள் ‘மக்கள் ஜிகிய
முன்னணி’ என்ற பேரில்
புதியதோர் முதலாளித்துவக்
கூட்டுறவை நிறுவியுள்ள
தேர்தூ, இந்த மாகாண சபை
தேர்தலின் பொருட்டு சுடச்
சுட தேர்தல் ஆணையாளரிடம்
பதிவு செய்தும் கொண்டுள்ளனர். இச்சுற்கிடையே
நவசமச்சீலனமான சந்தர்ப்பவாதி
கள், தொழிற்சங்கத் தலை
வர்கள். தமிழ் முதலாளித்துவக்
கட்சிகள், இன்னும்பல
அமைப்புக்களுடன் சேர்ந்து
‘மக்கள் விடுதலை அமைப்பு’
என்ற பேரில் ஒரு முன்னையை
நிறுவியுள்ளனர்.

கடந்த 16 ஆண்டுகளாக
யூனிபி அரசாங்கத்தினுள்
நுழைந்து கொண்டு தோட்ட
த்தொழிலாளர்களுக்கும்
தொழிலாளி — ஒடுக்கப்படும்
மக்களுக்கும் எதிராகத் தொ
ழிற்பட்டு வந்த இ.தொ, கா
வின் முதலாளித்துவத் தலை
வர்கள் இந்த மாகாண
சபைத் தேர்தலிலும் வழக்
கம் போல் யூனிபி அரசாங்
கத்துக்கு முன்னு கொடுப்ப
தென்த் தீர்மானித்துவனர்.

யூ.என்.பி. அரசாங்கத்தின்
தாக்குதல்கள் காரணமாகக்
கிளர்ந்து எழுந்துள்ள தொழிலாளி—ஒடுக்கப்படும் மக்களைத் தடம்புராச் செய்யவும், அரசியல் ரீதியில் நிராயுதபாணியாக்கவும்முதலாளிவர்க்கத்துக்குப் பலியிடவும் சமசமாஜ—கம்யூனிஸ—நவசமசமாஜ—இதொகா தலைவர்கள் தமிழ்டையே வேலையைப் பகிர்ந்து கொண்டுள்ளனர்.

இந்த மாகாண சபைகள் ஜிந்து ஆண்டுகளுக்கு முன் னர் இந்திய-இலங்கை உடன்படிக்கையின் கீழ் நிறுவப் பட்டன. இந்திய-இலங்கை உடன்படிக்கை, தமிழ் ஒடுக்கப்படும் மக்களை நசுக்கித் தள்ள இந்திய ஆக்கிரமிப்புப் படைச்சளை அழைக்கவும், தென்மாகாணங்களில் தொழிலாளர்—ஒடுக்கப்படும் மக்களை நசுக்கித் தள்ள இலங்கை இரண்டு விடத்தினை கட்டவிழுத்து விடவும், ஏகாதிபத்தியவாதிகளின் ஆசீர்வாதங்களுடன் ராஜீவ் காந்தி -ஜே. ஆர். ஜெயவர்தனா செய்த சதியின் பெறுபேராகும். வட்டமேசை மகாநாடுகளில் நுழைந்து கெண்டிருந்த துரோகத் தலைமைகளை ஜெயவர்த்தனா அரசாங்கம் இந்த ஆக்கிரமிப்பு நடவடிக்கைகளுக்கு உரிய முறையில் பயன்படுத்தியதோடு, இத்துரோகிகள் முதலாளி வர்க்கம் தேசிய இனப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வு கண்டுவிடும் வல்லமை கொண்டுள்ளதாகவும் பிரச்சாரம் செய்தனர்.

நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழுவின் இலங்கைக் கிளையான புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகம் மட்டுமே தொழிலாளி வர்க்க வேலைத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் இந்திய-இலங்கை உடனப் பிக்கையை எதிர்த்துதோடு மாகாண சபைத் தேர்தல்களைப் பகிஷ்கரிக்கும்படி தொழிலாளி, ஒடுக்கப்படும் மக்களை வேண்டியது. ஜயவர்தனா அரசாங்கம் 1988ல் மாஸனா சபைத் தேர்தலுக்கு அழைப்பு விடுத்த வேலையில் அதன் தீய பயங்கர விளைவுகளையிட்டு புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் சமக்தி தின் மத்து

பயன்படுத்தியது.

ପିଲ୍ଲାର୍ମାର୍

இந்திய - இலங்கை உடன்
படிக்கை யின் கீழ் நிறுவப்ப
ட்ட மாசாண சபைகளின்
மூலம் தமிழ் ஒடுக்கப்படும்
மக்களின் தேசிய ஜனநாயக
துறை மக்கள் நடந்து வரை நடந்து
நடந்து வரும் உள்ள ஆகாஶங்கு
அதிகாரத்தையும் கூட பகிர

ந்தவிக்கின்றது என்ற கேவலம் பிரச்சாரத்தில் சமசமாஜ-ஸ்டாலினிச் நவசமசமாஜ கட்சித் தலைவர்கள் ஈடுபட்டிருந்தனர். இதன்மூலம் தொழிலாளர் ஒடுக்கப்படும் மக்களின் கணக்கில் மன்னைவாரிச் சொரிந்த இவர்கள் பயங்கரத்தையும் இனவாத யுத்தத்தையும் உக்கிரயினதும் தவறுக்கு அதுகாரணமாகும்... இந்த யுத்தத்தினை நிறுத்தும் பொருட்டு பரந்த முன்னணியை நிறுவுவும் சமாதானத்தை உண்டபண்ணவும் முடிந்தால் எல்ரீங் யின் காரியாளர்கள் கூட இன்று நிலைமையை விமர்சன நோக்கில் பார்ப்பார்''.

மாக்குவதற்கான நிலைமைகளையும் தருவாக்கினர். வடைகீழ் மாகாணங்களில் நிறுவப்பட்ட மாகாணசபை இந்திய ஆங்கிரமிப்பாளரை எதிர்த்து நின்ற மக்களை எதிர்க்கும் சைத்தேந்காயாக விளங்கியதோடு, தென்மாகாணங்களில் அவை நிர்வாகம், நலன் புரி சேவைகள் பரவலாக்கம் என்ற பேரில் மக்களின் உரிமைகளை துடைத்துக் கட்டும் அமைப்புக்களாகின.

பின்தங்கிய நாடுகளில் தேவையிப் பிரச்சினை உட்பட்ட முதலாளித்துவ ஜனநாயகப் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதில் தேசிய முதலாளி வர்க்கம் எனப்படுவது இலாயக்கற்றது என்பதை இந்திய-இலங்கை உடன்படிக்கப்பட்டும், மாசாண முனிஸிபாலிட் மோர்ட்டர் இச்சகல துரோகிகளும் முதலாளித்துவ அரசினை பேணுவது பற்றிய உபாயம், மூலோபாயம் சம்பந்தமாக முதலாளி ஞான் பேச்சுவார் த்தைகளில் ஈடுபட்டுள்ளனர். இந்த இலக்கிலேயே இவர்கள் ‘புதிய’ முன்னணியை நிறுவி யுள்ளனர்.

தொழிலாளர், ஒடுக்கப்படும் மக்கள் முன்னிலையில் மீண்டும் ருசப்படுத்தியுள்ளது. உண்மையில் அவை நிறுவப் பட்டது இந்தத் தீர்த்து வைக்கப்படாத பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதற்கு அல்ல. அவை தீர்க்கப்படுவதாகக் காட்டி தொழிலாளி, ஒடுக்கப்படும் மக்களுக்கு எதிரான ஆத்திரமுட்டல் நடவடிக்கை களையும், ஒடுக்கு மறையை

யும் உக்கிரமாக்குவதே நோக்கம். படி பு.க.க. விடுத்த அறிக்கையை இங்கு நினைவு கூர்

இந்திய—இலங்கை உடன் படிக்கையும் மாகாண சபை கரும் ‘தோல்வி சண்டிருக் குமாரனால்’ அதற்கு ஜ்ஞாதி பதி பிரேமதாசவும் எல்லா வற்றுக்கும் மேலாக விடுத வைப் புலிகளின் ‘தவறுச்சஞ்சும் தான் காரணம் எனக் காட்ட முயலும் சமசமாஜ – கம்யூனிச் – நவசமசமாஜ துரோகிகள், இப்பிரச்சினையை ஏகா திபத்தியச் சார்பு முதலாளி களினாலேயே தீர்க்க முடியும் என்ற நிலைப்பாட்டை கொண்டுள்ளனர். இவர்கள் இந்த நிலைப்பாட்டின் அடிப்படையில் இன்னுமோர் படிமேலே சென்று, ‘விடுதலைப் புலிகளை தனிமைப் படுத்தி’ பார்த்து விடவேண்டும்.

ஏத்தன்னுடைய விலை முழு பரந்த முன்னணியை அமைக்கும்படி பிரேமதாச அரசாங்கத்துக்கும், பொதுவில் முதலாளி வர்க்கத்துக்கும் ஆலேசனை வழங்குகின்றனர். 1993 பெப்ரவரி 11ம் திங்கிய சமச்சமாஜ பத்திரிகை கூறுவது இது தான்:

‘நாட்டின் எதிர்காலத்தை காக்கும் பொருட்டு சிங்கள இனவாதத்துக்கு முகம் கொடுக்க தமக்கு பொறுப்புண்டு என்பதை ஒப்புக் கொள்ள மாறு இலங்கை அரசாங்கத் தினை நெருக்க வேண்டும். அயல் தமிழ் பிரதேசங்களில் அதிகாரத்தினை பரவலாக் கும் மாநில அலகாக்க கொள்வது எதிக்கக் கூடிய கோரிக்கையல்ல. அத்தோடு முழு மையாக முழு இலங்கை ஒடுக்கப்படும் மக்னை அணி திரட்ட வேண்டும். குறுக்கு வழிகள் எனப்படுவை எல்லாம் முதலாளித்துவ தீர்வு புக்கான பொறிக்கிடங்குகள். பாட்டாளி வர்க்க அனைத்துலகவாத வேலைத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் போராடும் புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகத்தை கட்டியெழுப்ப சகல தொழிலாளர்கள்— ஒருக்கப்படும் மக்கள்—இளைஞர்கள் ஒன்றினைய வேண்டும்.

நிர்ந்தரப் புரட்சியும்
சோசலிச் அனைத்துலகவாதத்துக்கான
போர்ட்டமும்

தோழர். கீர்த்தி பாலசுரியவின் மறைவின் ஜந்தாவது ஆண்டினை நினைவு கூரும் முகமாக கனடாவின் ‘இன்டர்நஷனல் வேர்க்கல் கட்சி’ நடாத்திய பகிரங்கக் கூட்டத்தில் அமெரிக்க ‘வேர்க்கல் லீக்’கின் தேசியச் செயலாளர் டேவிட் நோர்த் நிகழ்த்திய உரையின் இறுதிப் பாகம் இங்கு பிரசரமாகின்றது. இக்கூட்டம் 1993 பெப்ரவரி 6ம் திங்கி மொன்றிலில் நடைபெற்றது.

நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழுவின் இலங்கைக் கிளையான புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழுத்தின் ஆரம்பம் (1968) தொட்டு அதன் பொதுச் செயலாளராக விளங்கிய தோழர். கீர்த்தி பாலகுரிய, 1987¹ டிசம்பர் 18ல் மரணமானார். இத்திஹர் மறைவின் ஜந்தாவது ஆண்டினை நினைவு கூரும் பொருட்டு புரட்சிக் கப்பியனிஸ்ட் கழுதும், அனைத்துலகக் குழுவின் பிரித்தானிய, ஜேர்மன், ஐவுஸ்திரேலிய கிளைகளும், அனைத்துலகக் குழுவுக்கு ஆதரவான அமெரிக்க வேர்க்கஸ் லீக்கும் இந்திய சோசலிச் தொழிலாளர் கழகமும் கூட்டங்கள் நடாத்தின.

தோழர். கீர்த்தி, அரசியல் அடிப்படைக் கொள்கைகளுக்காக உறுதியாகப் போராடியவர். இது அவரது அரசியல் வாழ்வின் சிறப்பு இலட்சணமாக விளங்கியது. தொழிலாளர்க்க அனைத்துலக வாதத்துக்கும் தொழிலாளர்க்க அரசியல் சுயாதீனத்துக்குமான போராட்டத்துக்கு தோழர். கீர்த்தி தமது வாழ்க்கையை அர்ப்பணம் செய்

நீரந்தரப் புரட்சியும்
கம்யூனிஸ்ட் அகிலமும்

அக்டோபர் புரட்சியைப் போல் உலக மக்களின் நன்வில் பிரமாண்டமான அதிர்ச்சி மிகுந்த தாக்கத் தினை ஏற்படுத்திய வேறு சம்பவம் வரலாற்றில் கிடையாது. உலகின் நிலப்பரப்பில் ஆறில் ஒரு பங்கினையும், இருபதுக்கு மேற்பட்ட இனக் குழுக்களையும் தேசிய இனங்களையும் கொண்ட ஒரு பரந்த நிலப்பரப்பில் தொழிலாளி வர்க்கம் ஆட்சியைக் கைப்பற்றியமையானது ஒன்றில் நேரடியாக அல்லது ஏதோவொரு வசையான திரைமறை வில் ஏகாதிபத்தியச் சக்திகளால் ஆளப்பட்ட உலகின் பரந்த நிலப்பரப்பில் வாழ்ந்த பொதுஜன இயக்கத்துக்கு ஒரு பிரயாண்டமான உத்வேகத்தை வழங்கியது.

அக்டோபர் புரட்சி அறைநெறி ஊக்கத்தினை மட்டு மன்றி—ஆபிரிக்கா, மத்திய கிழகு, சிறப்பாக ஆசியா—அங்கு ஏகாதிபத்திய சூழ்நிமைக்கு எதிரான இயக்கம் ஒரு இராட்சத் வடிவம் எடுக்கத் தொடங்கியிருந்ததுபோன்ற—பின்தங்கிய நாடுகளின் வெகுஜனங்களுக்கு ஆழமான விரகி படிப்பினையையும் வழங்கியது. என்ன விதிமுறைகள் ஊடாக, என்ன வேலைத்திட்டத்தின் அடிப்படையில் காலனித்துவ நாடுகளின் மக்கள் ஏகாதிபத்தியத்திட்டமிருந்து விடுதலை பெறுவர் என்ற தீர்க்கமான கேள்வி களுக்கு அக்டோபர் புரட்சி நடைமுறைப் பதில்களை வழங்கியிருந்தது. ரூஷ்யாவைப் போன்று ஆசியாவின் பின் தங்கிய நாடுகளில் மிகவும் முக்கியமானவை பற்றி பேச மிடத்து சின, இந்திய வெகுஜனங்கள் எதிர்கொண்ட பணிகள் முக்கியமாக ஒரு ஜனநாயகப் பண்ணாக் கொண்டிருந்தன: காலனித்துவ அடக்கமுறையில் இருந்து விடுதலை, தேசிய ஆணைப்பு, வீவசாயி எனின் மீதான நிலமானித்துவ உறவுகளின் அடிமைத்தனையை அகற்றுதல். ஒரு வழக்காறான அரசியல் வரைவிலக்கணத்தின் நிலைப் பாட்டின்படி சீனாவும் இந்தியாவும் எதிர்நோக்கும் பணிகள் முக்கியமாக மேற்கு ஜெராப்பாவிலும், வட அமெரிக்காவிலும் கடந்த நூற்றாண்டுகளில் மாபெரும் முதலாளித்துவ ஜனநாயகப் புரட்சிகளினால் ‘தீர்க்கப்பட்ட’ வையாக விளங்கின. ஆனால் மென்னிவிசத்தின் அரசியல் தரக்கூத்தின்படி இந்தியாவிலும் சீனாவிலும் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு இயக்கத்தின் அரசியல் தலைமை தேசிய முதலாளி வர்க்கத்துக்கு உரியதோடு அதன் இலக்குகள் ஒரு சுதந்திர முதலாளித்துவக் குடியரசு வடிவிலேயே அடையப்பட முடியும்,

ஆனால் ருஷ்யாவில் மென்னிவிசம் தவறானதென நிருபித்த அதே வரலாற்று முரண்பாடுகள் இந்தியாவிலும், சீனாவிலும் நிலவின. தேசிய இயக்கத்தின் முதலாளித்துவ தலைமைகள் தூரிதமாக வளர்ச்சி சண்டுவரும் ஒரு தொழிலாளர் இயக்கத்தினை ஈரிதொக்கியது. அதன் சமூகப் போராட்டங்கள் முதலாளித்துவ தலை

தவர். அவர் இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில் மட்டுமன்றி முழு உலகிலும் தொழிலாளர் இயக்கத்துக்குப் பங்களிப்புச் செய்தவர்.

பிரித்தானிய தொழிலாளர் புரட்சிக் கட்சியை (WRP) மையமாகக் கொண்டு நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்து வகைக் குழுவின் உள்ளே வளர்ச்சி கண்ட சந்தர்ப்பவாதத் துக்கு எதிரான கோட்பாட்டு, அரசியல் போராட்டத்துக்கு தலைமை தாங்கியதன் மூலம் தோழர். கீர்த்தி பால சூரிய, நான்காம் அகிலத்தை கட்டி எழுப்பும் போராட்டத்துக்கு தீர்க்கமான பங்களிப்புச் செய்தார். 1985 86ல் தொ.பு.க. உடன் ஏற்பட்ட பிளவின் பின்னர், அடிப்படைப் பிரச்சினைகளைத் தெளிவு படுத்தியும், இலங்கையிலும், அனைத்துலகிலும் ட்ரெராட்ஸ்சிச் இயக்கத்துக்கு அரசியல் முடிவுகளை வழங்கியதன் மூலமும் கீர்த்தி மிகவும் பெறுமதி வாய்ந்த சில பங்களிப்புக்களைச் செய்தார்.

வேர்க்கஸ் லீக், தோழர் கிர்த்தியை நினைவு கூரும் பொருட்டு டெட்டரோயிட்டிலும், நியூயோர்க்கிலும் நடா த்திய கூட்டங்களில் தொழிலாளர்களும், இளைஞர்களும், மாணவர்களும் கலந்து சொன்னார். கனடா இன்டர் நஷனல் வேர்க்கஸ் கட்சி மொன்றில் கூட்டத்தினைத் தொடர்ந்து டொராள்டோவிலும் கிர்த்தி நினைவுக் கூட்டங்களை நடாத்தியது.

மையின் முக்கிய பொருளாதார நலன்களை அச்சுறுத்தி யது. மேலும் முதலாளி வர்க்கத்தின் தலைமையில் (முதலாளி வர்க்கம் ஒரு புரட்சிகரத் தலைமையை வழங்க இலாயக்கானது என்பதை ஏற்றுக்கொள்ள ஒருவர் தயாராக இருப்பினும்) ஒரு தேசியப் புரட்சியின் அடிப்படையில் இந்த ஒடுக்கப்படும் நாடுகள் ஏகாதிபத்தியத்தின் பொருளாதாரப் பிடியில் இருந்து தமிழை விடுவித்துக் கொள்வது முடியாத காரியமாக இருந்தது. ஆதலால் நிரந்தரப் புரட்சிக் கோட்பாடு ருஷ்யத் தொழிலாள வர்க்கத்துக்கு விளங்கியதைக் காட்டிலும் எழுச்சி கண்டுவரும் ஆசியத் தொழிலாளி வர்க்கத்துக்குப் பெரிதும் பொருத்த மானதாக விளங்கியது.

1919-1922க்கும் இடையிலான கம்யூனிஸ்ட் அகிலத்தின் பத்திரங்கள் காலனித்துவப் பிரச்சினை பற்றியதாய் விளங்கின. குறிப்பாக இரண்டாம், நான்காம் காங்கிரஸ் கள் நிரந்தரப் புரட்சிக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையிலேயே விவரிக்கப்பட்டன, பின்தங்கிய நாடுகளின் வெறுபட்ட பொருளாதார, கைத்தொழில் அபிவிருத்தியின் அளவுகளையும், தொழிலாளி வர்க்கத்தின் தொடர்ந்து வரும் பலத்தினையும் சணக்கில் எடுத்த அதே பேரவையில் கம்யூனிஸ்ட் அகிலத்தின் இந்தப் பிரேரணை தொழிலாளர் இயக்கம் கரு வடிவில் இருந்தாலும் கூட தேவை முதலாளி வர்க்கத்தின் கட்சிகள், அமைப்புக்களில் இருந்து அரசியல் சுயாதீனமாக ஜூருப்பதை வலியுறுத்தியது

வெண்ணின் பின்னர்
முன்றாம் அகிலம்

வெனினின் மரணத்தின் பின்னர் கம்யூனிஸ்ட் அக்லத்தின் தகவமைவு தீவிரமாக மாற்றம் கண்டது, 1926ல் ஸ்டாலின், புகாரினின் ‘தனிமொரு நாட்டில் சோசிசம்’ என்ற கோட்பாடு திரையரங்குக்கு வந்தமை சோசலிசப் புரட்சி வேலைத்திட்டத்தினை கைவிடவும் ஸ்டாலினிச் அதிகாரத்துவம் தனது சொந்தச்சட நலன்களுக்கு அனைத்துவத்துடைய தொழிலாளர் இயக்கத்தினைக் கீழ்ப்படுத்தவும் சித்தாந்த அடிப்படையை வழங்கியது.

மார்க்சிசத்தின் இந்த அடிப்படைத் தீர்வுக்கு எதிராக ட்ரொட்ஸ்கியும் இடதுசாரி எதிர்க்கட்சியும் நடாத்திய அரசியல் போராட்டத்தினையும் அல்லது இக்கோட்பாடு சோவியத் யூனியனுக்கும் உண்மையில் அனைத்துவக தொழிலாளி வர்க்கத்துக்கும் ஏற்படுத்திய துக்ககரமான விளைவுகளை விரிவாக ஆராய்வது இந்த விரிவுரையின் எல்லைக்கு அப்பாற்பட்டது. ஆனால் நாம் தோழர். கீர்த்தியின் அரசியல் பயிற்சிக்கு அவற்றின் துண்பகரமான படிப்பினை கள் ஒரு அடிப்படையான பாத்திரத்தினை வகித்துள்ளதால் சுருக்கமாகவேனும் சினச் சம்பவங்களை ஆராய்வோம்.

கீர்த்தி
பாலசுரிய
நினைவு
பேருரை

ருந்த உறவுகள் — இதற்குச் சினத் தீரு பயங்கரமான விலை கொடுக்க வாத ஈடுபாட்டில் இருந்தே பெ ‘தனி ஒரு நாட்டில் சோசவிசம்’ விபரிக்கத் தூண்டின.

இந்தக் கோட்பாட்டின்படி சோசலிச் நிர்மாணம், முன்னேறிய வாளி வர்க்கம் ஆட்சியைக் கைப்ப வில்லை. மாறாக, சோவியத் தினை அதன் சொற்ற உள்ளார்ந்த டைசில் யதார்த்தமாக்கிவிட முடிவில்லாவின் சோவியத் யூனியனியதார்த்தமாக்குவதில் கம்யூனிஸ்ட் துவத்தினையும் அனைத்துவக்கு அதன் செல்வாக்கினையும் ஒரேயடிவிடவில்லை. ஏகாதிப்புகியம் ஒரு வில் ஈடுபடாதிருந்தால் சோவியத் தினை நிர்மாணித்துவிட முடியும் நிலைப்பாடாக விளங்கியது.

இந்தவிதத்தில்
 கம்யூனிஸ்ட் அகிலம் ஒன்றில் முதலாளித்துவ ஆட்சியாளருடன் கூட்டுக்களை விருத்தி செய்வதன் மூலம் அல்லது தேசியத் தொழிலாளர் இயக்கங்களின்ஹட்டாக நெருக்கு வாரம் கொடுப்பதன் மூலம் சோவியத்யூணியன் தொடர்பாக முதலாளித்துவ அரசாங்கங்களை ஒரு சாதகமான மனோபாவத்தினை கடைப் பிடிக்கச் செய்வதன் மூலம் இந்த அபயனுள்ளதாக விளங்கமுடியும்.

இங்கிலாந்தில் அத்தனைய ஒடு
ஆங்கிலோ-ரஷ்யன் கமிட்டியின்
அமூல் செய்யப்பட்டது. இச்
பொது வேலைநிறுத்தத்தினை சு

சீனாவில் ஸ்டாலினிச் அதிகாரமுடைய குடனும் அதன் தலைவர் சியாவினை வளர்த்துக்கொள்ள முயன்கம்யூனிஸ்ட் கட்சியை குவாயின்டமுறைக்கு அடிபணியும்படி உத்தரவர்க்கங்களின் கூட்டு' எனப்பட்ட விவசாயிகள், குட்டி முதலாளித்தவரிக்கம்.

1926 மேயில் குவாமின்டாங்
யாக கப்யூனிஸ்ட் அகிலத்தினு
தோடு சியாங்கைசேக் அங்கள் தலை
ரவு அங்கத்துவர்' ஆக்கப்பட்டா

தொழிலாள வர்க்கத்தினதும்
சிகரப் போராட்டத்தின் ஒரு அ-
லேயே குவாமின்டானும் சியாங் வ-
படுத்தப்பட்டனர். வெகுஜன இ-
முதலாளி வர்க்கத்துக்கும் தொ-
இடையேயான மோதுதலை உ-
லாளி வர்க்கத்தினை ஏகாதிபதி
ணொரு போதும் இல்லாத விதத்
வியது, ஆனால் கம்யூனிஸ்ட் அ-
தலைமை, சினாவின் தேசிய ஒ-
களையும் அடிமைப்படுத்தி அவற்று-
ராட்டத்தினுள் தள்ளியுள்ளது எ-
க்க சக்திகளின் வேறுபாட்டினை
போலிக் கருத்துப்பாட்டிற்கு எதி-
ட்டதால்து:

நாச சினத் தொழிலாளி வர்க்கம்
கோடுக்க நேரிட்டது—சந்தர்ப்
ந்தே பெருக்கெடுத்தன. இவை
சிலசம்’ என்ற கோட்பாட்டை

ஷ்ண்படி சோவியத் யூனியனில் நேரிய நாடுகளின் தொழில் கைப்பற்றுவதில் தங்கியிருக்கவியத் யூனியனில் சோசலிசத் தளார்ந்த வளங்களின் அடிப்படை முடியும். எவ்வாறெனினும் யூனியனில் சோசலிசத்தினை யூனிஸ்ட் அகிலத்தின் முக்கியத்துவக்குத் தொழிலாள வர்க்கக்குத்தில் ஒரேயடியாகத் தட்டிக்கழித்து யம் ஒரு இரண்ணுவத் தாக்குத் தாவியத் யூனியனில் சோசலிசத் தமிழ்முடியும் எனபதே கிரேம்ஸின் து.

த ஆபத்தினை தவிர்ப்பதில்
டியும்.

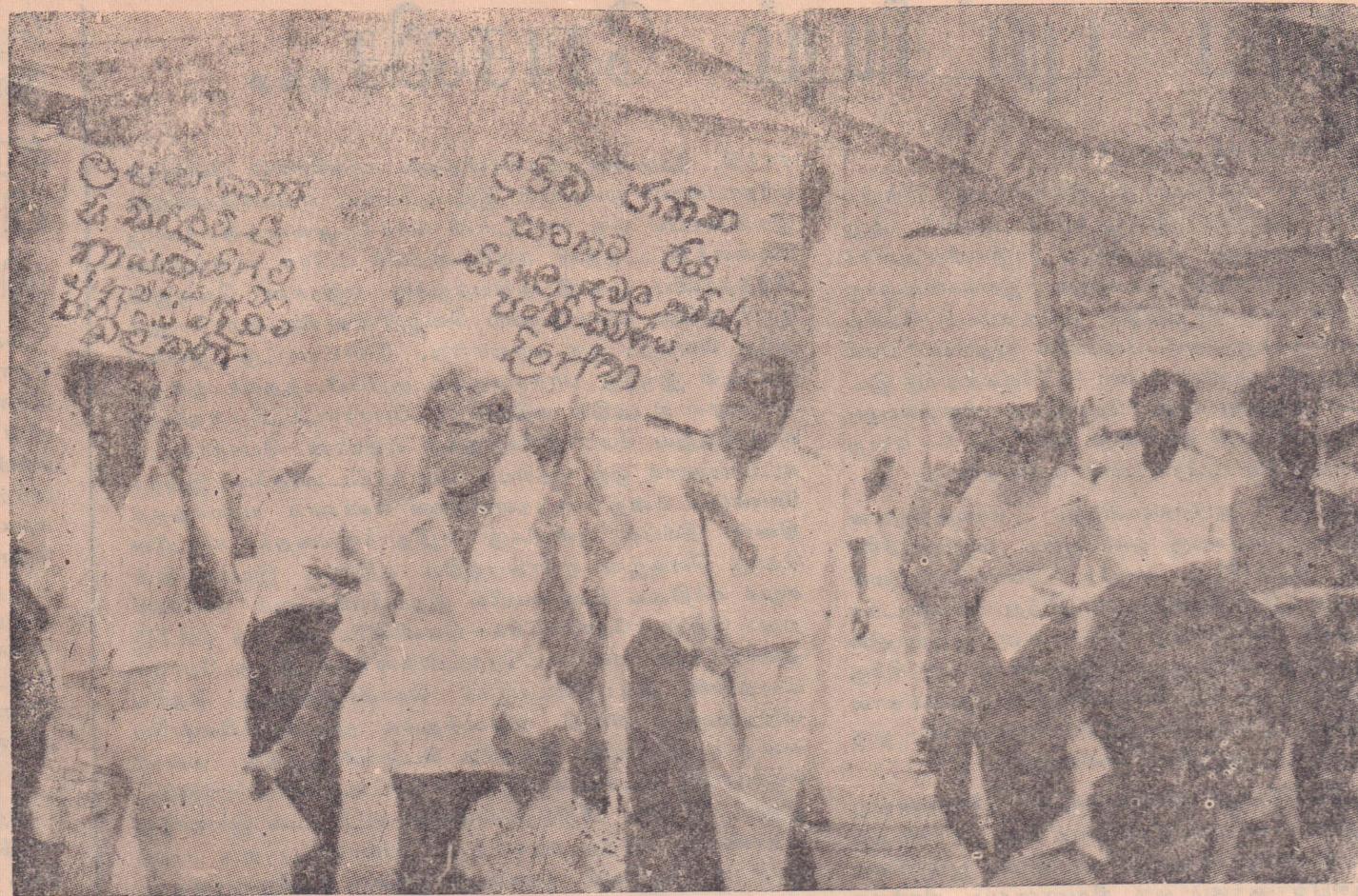
ஈசு ஒரு கொள்கை 1925 - 26ல் டியின் ஸ்தாபிதத்தின் ஊடாக இச்கமிட்டி பிரித்தானியப் பினை சூட்டிக் கொடுத்தது.

: அதிகாரத்துவம் குவாமின்டாங் ர் சியாங்கே சேக்குடனும் உறா முயன்றது. ஸ்டாவிள் சினக்பாமின்டாங்கின் அரசியல் நெறி உத்தரவிட்டார், இது 'நான்கு எனப்பட்டது: தொழிலாளர் ர், வாளித் துவம், தேசிய முதலாளி

இன்டாங் ஓரு அனுதாப கட்சி
லத்தினிலுள் அனுமதிக்கப்பட்ட
கள் தலைமைப்பீடத்தின் ‘கெளா
யு’ என்று.

தினதும் விவசாயிகளதும் புரட்டு
ஒரு அலைவீச்சின் பின்னணியில்
சிமாங்கை சேக்கும் மேன்மைப்
ஜன இயக்கத்தின் வளர்ச்சி சினம்
தொழிலாளி வர்க்கத்துக்கும்
வை உக்கிரமாக்கியதோடு முதலா
தூப்பத்தியத்தின் பிடிக்குள் முன்து
விதத்தில் அப்பட்டமாகத் தள்ள

ஸ்ட அகிலத் துன் ஸ்டாவினீசுத்
சிய ஒடுக்குமுறை சகல வர்க்கக்கங்
கி அவற்றினை புரட்சிகரப் போ
ளது என்ற அடிப்படையில் வர்
டினை நிராகரித்தது. இந்தப்
ந்து எதிராக ட்ரொட்ஸ்கி வாதி

தமிழ் தேசிய இனத்தின் சுயநிரணய உரிமைக்கு ஆதரவு காட்டும் சுலோகம் தாங்கிய புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழக ஊர்வலம்

“வெளியில் இருந்து ஏகாதிபத்தியம் பொறிமுறையில் சகல வர்க்கங்களையும் ஒன்றாக ஒட்டுப் போடுகின்றது என நினைப்பது முற்றிலும் தவறானது, ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிரான புரட்சிராப் போராட்டம் வர்க்கங்களின் அரசியல் வேறுபாடுகளைப் பலவீனப் படுத்துவதற்கு மாறாக பலப்படுத்துகின்றது. ஏகாதிபத்தியம் சினாவின் உள்ளார்ந்த உறவுகளில் ஒரு பெரிதும் பலம் வாய்ந்த சக்தி. இந்தச் சக்தியின் முக்கிய மூலம் யாங்சியாங் நதி யின் நீரில் நிற்கும் யுத்தக்கப்பல்கள் அன்றி - அவை இரண்டாம் பட்சமானவை மட்டுமே - வெளிநாட்டு மூலதனத்துக்கும் தேசிய முதலாளி வர்க்கத்துக்கும் இடையேயான பொருளாதார, அரசியல் பிணைப்புக்களே, ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிரான போராட்டம் அதன் பொருளாதார, இராணுவ பலம் காரணமாக சின மக்களின் வெகு ஆழத்தில் இருந்து சக்தியின் ஒரு பலம் வாய்ந்த உழைப்பை வேண்டி நிற்கின்றது. ... ஒடுக்கப்பட்ட, சுரண்டப்பட்ட உழைப்பாளி மக்களை அவர்களின் காலடிக்கு கொண்ரும் அனைத்தும் தேசிய முதலாளி வர்க்கத்தினைத் தவிர்க்க முடியாத விதத்தில் ஏகாதிபத்தியத்துடன் அப்பட்டமான கூட்டுக்குத் தள்ளுகின்றது. (முதலாளி வர்க்கத்துக்கும், தொழிலாளர், விவசாயிகளுக்கும் இடையோன வர்க்கப் போராட்டம் பலவீனப் பட்டுவிடவில்லை. ஆனால் மாறாக ஒவ்வொரு கடும் மோதுதல்களிலும் - இரத்தம் தோய்ந்த உள்நாட்டுயுத்தம் வரை இது ஏகாதிபத்திய ஒடுக்குமுறையால் ஆழமாக்கப்பட்டு வாது. 3

இடதுசாரி எதிர்க் கட்சியின் ஏச்சரிக்கைகள் 1927 ஏப்ரல் 12ம் திங்டி சியாங்கை சேக்கின் படைகளால் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் ஆயிரக்கணக்கான அங்கத்தவர்கள் ஷங்காயில் படுகொலை செய்யப்பட்டதன் மூலம் துணபகரமான முறையில் நிருபிக்கப்பட்டது. சியாங்கின் சதி, தேசிய முதலாளி வர்க்கத்தின் 'வலதுசாரி' யினரைக் கொண்ட குவாமின்டாங்கின் ஒரு சிறிய பிரிவினரின் காட்டிக் கொடுப்பு மட்டுமே எனக்குறி கம்யூனிஸ்ட் அகிலம் இந்தப் பேரழிவு மிக்க தோல்விக்கான பொறுப்பினை மறுக்க முயன்றது. ஸ்டாலினிஸ்டுகள் சியாங்குக்கு எதிராக குவாமின்டாங்கின் 'இடது கன்னையை நிறுத்தினார். அது 'நான்கு வர்க்கக் கூட்டின், 90 வீதத்தினை பிரதிநிதித்தவும் செய்வதாகவும் வுகானில் உள்ள 'இடது' குவாமின்டாங் அரசாங்கத்தினை மையமாகக் கொண்டுள்ளதாவும் கூறப்பட்டது. ஆனால் 1927 ஜூலையில் ஓராண் அரசாங்கம் தொழிலாளி வர்க்கத்துக்கு எதிராக மிலேச்சத்தனமாகத் திரும்பியது. கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அங்கத்தவர்களையும் போராணி தொழிலாளர்களையும் படுகொலை செய்தது. தனது கொள்கைகள் அடியோடு சரிந்து கொட்டியதை எதிர்கொண்ட ஸ்டாலின், பேரழிவில் போய் முடிந்த கொம்யூன் எனப் பேர்பெற்ற கையாலாகாத்தனமான சாகஜத்துக்கு அங்கீகாரம் வழங்கினார். 1928-ன் ஆரம்பத்தில் - ஓராண்டுக்கு முன்னர் தான் பல்லாயிரக் கணக்கான அங்கத்தவர்களைக் கொண்டிருந்தனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி-அடியோடு இல்லாமல் போயிர்ந்து

இந்தத் தோல்வியின் வரலாற்று விளைவுகளை உண்மையில் கணித்துவிட முடியாது. இதன் உடனடிப் பெறுப்பேறாக இடதுசாரி எதிர்க்கட்சி தனிமைப்படுத்தப்பட்டு அரசியல் தோல்விக்குச் சென்றது. அதற்கு அப்பால் சினப்புரட்சியின் தோல்வி 'வெறுமென்று ஆண்டுள்ளதாக' தப்படுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

துங்கின் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் அரசியல் உடற்கூறும் சமூகச் சேர்க்கையும் 1927 தோல்வியின் விளைவு காரணமாக — மின் வும் ஆழமான விதக்தில் பரிணாமம் செய்யப் பட்டது. மார்க்சிச அர்த்தக்கில் அது முற்றிலும் ஒரு தொழிலாளர் கட்சியே அல்ல.

“தனிநாட்டில் சோசலிசீத்தின்”
பரந்த முக்கியத்துவம்

‘தனி ஒரு நாட்டில் சோசலிசம்’ கோட்பாடானது மிகவும் நன்வான முறையிலும் நேரடியாகவும் சோவியத்யூணியன் மீது ஏகாதிபத்திய நெருக்குவாரத்தினைத் தனி க்கும் நோக்குடன் பாதுகாப்புக் கூட்டுக்களை உண்டுபண்ணுவதை நோக்கி கப்பூணிஸ்ட் அகிலத்தின் மூலோபாயத்தினை சந்தர்ப்பவாத ரீதியில் மறு அணிக்காரளச் செய்ய இட்டுச் சென்றது தெளிவாகியது. ஸ்டாலினின் அறியாமைக்க கணிப்புச்சங்குக்கு அப்பால் சியாங்கை மகோன்ன தமாகக் காட்டியமை, தேசிய சோசலிச வேலைத் திட்டத்தின் அடிப்படையாக விளங்கிய கோட்பாட்டுக் கருத்துப் பாட்டில் இருந்து பெருக்கொடுத்து வந்தது, ஸ்டாலினின் ‘கோட்பாட்டின்’ நடுமையமாக வரலாற்றுச் சகாப்தம் பற்றிய முற்றிலும் வேறுபட்ட வரைவிலக்ஞம் விளங்கியது. நிரந்தரப் புரட்சிக் கோட்பாட்டுக்கு முரண்பட்ட விதத்தில் சகாப்தம் பற்றிய ஸ்டாலினிசுக் கருத்துப்பாடானது, கணிசமான உள்ளார்ந்த சக்திகொண்ட பொருளாதார அமைப்பின் தெசிய அரசு வடிவத்தினைக் குறித்து நின்றது, இதிலிருந்து பின்தங்கிய நாடுகளின் கேசிய முதலாளி வர்க்கம் இன்னமும் ஒரு வரலாற்று ரீதியில் முற்போக்கான பாததிரத்தினை வகிக்கின்றது என்று வெளிப்பட்டது. மறுபறுத்தில் ட்ரொட்ஸ்கி அத்தகைய ஒரு சாத்தியத்தினை நிராகரித்தார். ஏனெனில் இறுதி ஆய்வுகளின் படி காலனித்துவ முதலாளி வர்க்கம் கால வதியான சொத்து உறவுகளில் தங்கியுள்ளது மட்டுமன்ற அதன் இருப்பும் கூட ஒரு தேசிய அரசு வடிவினுள்ளேயே வேறுங்றியுள்ளது. அது மனிதனின் உற்பத்திச் சக்திகளின் நியாயமான அபிவிருத்திக்கும் கூட முக்கிய தடையாக உள்ளது.

ட்ரொட்டஸ்கி ஆசியாவில் புரட்சிகர இயக்கத்தின் வளர்ச்சி பற்றி பெரும் அக்கறை சொண்டிருந்தார். ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிரான காலனித்துவ மக்களின் போராட்டத்தின் முக்கியத்துவத்தையிட்டு அவர் பெரிதும் நன்வாக இருந்தார், ஆனால் அவர் முன்னர் போன்ற தொடர்ந்தும் ஐன்னாயகப் புரட்சியின் தலைமையில் தேசிய முதலாளி வர்க்கம் மேலாதிக்கம் விகிக்கும் என்ற வாதத்தினை நிராகரித்து வந்தார், இது சம்பந்தமாக ஆபிரிக்கத் தேசியக் காங்கிரஸ் பற்றி ஒரு தென் ஆபிரிக்க ஆதரவாளர்கள் குழுவுக்கு 1934ல் எழுதியவற்றை நினைவு கூர்வது பொருத்தமானது:

“அதன் குறுகிய சமரசக் கொள்கை காரணமாக இதன் சொந்தக் கோரிக்கைகளை காங்கிரஸினால் அடைய முடியாதிருப்பதை போல்விவிக்—வெளினில்லூகள் கூடேசு மக்கள் முன்னிலையில் அம்பலப்படுத்துகின்றனர். காங்கிரஸக்கு முற்றிலும் முரண்பட்ட விதத்தில் போல்விவிக்—வெளினில்லூகள் ஒரு புரட்சிகர வர்க்கப் போராட்ட வேலைத்திட்டத்தினை அபிவிருத்தி செய்கிறார்கள்” 4

நிரந்தரப் புரட்சியும் சோசலிச்...

(7ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

முதலாளித்துவ தேசியவாத இயக்கங்கள் பற்றிய ட்ரொட்ஸ்கியின் ஆய்வின் இன்னுமோர் மிகவும் ஆழ மான அம்சம் ஒன்றுண்டு. பின்தங்கிய நாடுகளில் வளர்ச்சிகள்கூடுவந்த சக்திவாய்ந்த வெகுஜன இயக்கங்களுக்கு அவர் பூரண மரியாதை செலுத்திய அதே சமயம் ‘தேசிய விடுதலை’ முன்நோக்கு—அடிப்படையில் ‘தேசியப்’ பணியினை குல் கொண்டிருக்கும் வரை—சந்தேகத்துக்கு இடமற்ற முறையில் ஒரு விபர்சன நோக்காக விளங்கியது. உதாரணமாக ‘யுத்தமும் நான்காம் அகிலமும்’—என்ற தமது விஞ்ஞாபனத்தில் ட்ரொட்ஸ்கி கூறியதாவது:

“ஆசியாவிலும் ஆபிரிக்காவிலும் காலவிதியான புரட்சிகள், தேசிய அரசுக்கு ஒரு புதிய மறுமறைக்கிச் சுகாப்தத்தினை ஆரம்பித்து வைக்க இலாயக்கற்றவை என்பதை முன்கூட்டியே தெளிவாகப் புரிந்து கொண்டாக வேண்டும். அரைக் காலனித்துவ நாடான ரூஷ்யாவில் காலவிதியான ஜனநாயகப் புரட்சி சோசலிசப் புரட்சிக்கு ஒரு முன்னுரையாக மட்டும் விளங்கியது போலவே காலனிகளின் விடுதலை உலக சோசலிசப் புரட்சியில் ஒரு இராட்சத் நிச்சயாக. மட்டுமே விளங்கும்...

“தேசியப் பிரச்சினை எங்கும் சமூகப் பிரச்சினையுடன் இணைந்து கொள்கின்றது. உலகத் தொழிலாளி வர்க்கம் ஆட்சியைக் கைப்பற்றுவது மட்டுமே பூர்வாளத் தின் சகல தேசியங்களுக்கும் ஒரு நிச்சமானதும் நிரந்தர மானதுமான அபிவிருத்தி சுதந்திரத்தினை உத்தரவாதம் செய்யும்”⁵.

காலனித்துவ ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான ஒரு பலம் வாய்ந்த இயக்கத்தின் பிடியில் அகப்பட்டிருந்த இந்தியா மீதான அவரின் கருக்குகள் முக்கியமாகக் கூர்மை கண்டிருந்தது. 1939 ஜூலையில் ட்ரொட்ஸ்கி இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின் வெடிப்பு, ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிரான காலனித்துவ நாடுகளின் புரட்சிகர இயக்கங்களைப் பிரமாண்டமான முறையில் தீவிரமடையச் செய்யும் என எதிர்பார்த்து, இந்தியத் தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு கடிதம் வரைந்தார். அதில் ட்ரொட்ஸ்கி காலனித்துவத்துக்கு எதிரான போராட்டங்களை ஸ்டாலினில் உண்டு காட்டிக் கொடுத்ததை சந்தனம் செய்ததோடு இந்தியாவில் நான்காம் அகிலத்தின் ஒரு பகுதியை அமைக்கும்படியும் அழைப்பு விடுத்தார்

அவர் எழுதியதாவது: “இந்திய முசலாளி வர்க்கம் ஒரு புரட்சிகரப் போராட்டத்தினை வழிநடாத்த இலாயக கற்றது. அவர்கள் பிரித்தானிய முதலாளித்துவத்துடன் மிகவும் நெருங்கிப் பிணைக்கப்பட்டுள்ளதோடு அதன் தயவிலும் இருந்து வருகின்றது. அவர்கள் தமது சொந்தச் சொத்துக்காக அங்கி நடந்துகின்றார்கள். அவர்கள் மக்களைக் கண்டு அங்குளின்றனர். என்ன விணை கொடுத்தென்றாலும் பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியத்துடன் சமரசத்தை நாடுவதோடு மேலிருந்து சீர்சிருத்தங்கள் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையில் இந்திய வெகுஜனங்களை தூங்க வைக்கின்றனர். காந்தி, இந்த முதலாளி வர்க்கத் தின் தலைவரும் ஆண்டவரின் தூதனும். போலி தலைவரும் மோசாதி தூதனும்”⁶.

ட்ரொட்ஸ்கியின் அழைப்புக்கு இலங்கையில் பலன்கிடைத்தது. 1935ல் இருந்து தீவிரவாத ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு அமைப்பாக அமைக்கப்பட்ட லங்கா சமசமாஜ கட்சி அங்கு இருந்து வந்தது. இது தொழிலாளர்க்கத்தினுள் ஆதரவைத் திரட்டிக் கொண்டதோடு அவ்வாறே சமசமாஜ கட்சி சீக்கிரம் இடது நோக்கி பயணம் செய்தது. 1940 தொடக்கத்தில் சமசமாஜ கட்சியில் அரசியல் வேலைத் திட்டம் பெரிதும் திட்டவட்டமான மார்சிசப் பண்பை பெற்றதோடு, அது ஸ்டாலினில்கூடுகளாக இனக்கண்டோரை அங்கத்துவத்தில் இருந்தும் நீக்கியது. இந்தப் பரினாமம் அதன் அனைத்துலகப் பொறுப்புக்கள் பற்றிய விளக்கத்தில் வெளிப்பாடாகியது. அதன் சொந்த ஆரம்பகால வேலைத்திட்டத்தினை விரியில் ஆய்வு செய்த சமசமாஜக் கட்சித் தலைமை, இலங்கையில் ஒரு ‘தேசிய’ புரட்சி பற்றிய முன்னைய கருத்துப் பாட்டினையிட்டு அதிருப்தி தெரிவித்ததோடு தீவில் புரட்சிகர சோசலிச இயக்கம் ஒரு அகில இந்தியப் புரட்சிகர இயக்கத்தின் அத்தியாவசியமான அங்கமாகக் கட்டியெழுப்பெப்பட வேண்டும் எனப் பிரகடனம் செய்தது. இந்த அடிப்படையில் சமசமாஜக் கட்சி இந்திய போல்விவிக்கெலனினில்கூடு கட்சியில் சேர்ந்ததோடு கிட்டத்தட்ட அதே சமயத்தில் நான்காம் அகிலத்துடன் சேரவும் விண்ணப்பித்தது.

பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியவாதிகளுடன் சேர்ந்து கொண்ட ஸ்டாலினில்கூடுகளுக்கு எதிராக சமசமாஜக் கட்சி இலங்கையில் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புப் போராட்டத்துக்குத் தலைமை வழங்கியது.

இவ்வாறு ட்ரொட்ஸ்கில்கூடுள்ளின் உறுதியான போராட்டம் காரணமாக இலங்கையில் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் தத்துவார்த்த, அரசியல் சுதந்திரம் நிலைநாட்டப்பட்டது. இது ஸ்டாலினில்கூடுகள் இந்தியாவில் ஒரு முற்சிக்காததும் அடைய இலாயக்கற்றவர்களுடன் தும் முற்சிக்காததும் அடைய இலாயக்கற்றவர்களுடன் வும் இருந்ததுமான ஒரு வெற்றியாகும். அங்கு அவர்கள்

காந்தி, நேருவின் முதலாளித்துவ காங்கிரஸின் பின்னால் பரிதாபமான முறையில் இழுபட்டனர். எவ்வாறெனிலும் இலங்கையில் ஒரு பாட்பாளி வர்க்க அனைத்துலகவாத வேலைத்திட்டத்தின் அடிப்படையில் ட்ரொட்ஸ்கில்கூடுகள் பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிரான வெகுஜன இயக்கத்தின் தலைமையை வெற்றி கொண்டனர்: மேலும் இந்த வெற்றி, ஒரு வரலாற்று, கோட்பாட்டு நிலைப் பாட்டில் இந்து பார்க்கையில் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும், ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புப் போராட்டம்—அதாவது காலனித்துவ மேலாதிக்கத்துக்கு எதிரான போராட்டம் கட்டாயமாக ஒரு தேசியப் போராட்டமாகவே இருக்க வேண்டும் என்ற பரந்தளவிலான எண்ணம் யதார்த்தத்தினை திரிப்பு புள்ளிக்கு எழிதாக்குவதைக் காட்டுவதோடு வெகுஜன ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு இயக்கத்தின் சமூக சக்தியை உண்மையில் குழப்பியடிக்கவும் செய்கின்றது. இந்திய போல்விவிக்கெலனினில்கூடு கட்சித் (BLPI) தலையீட்டின் பலம், ட்ரொட்ஸ்கில்கூடுகள் தமது போராட்டத்தின் அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது தேசிய விடுதலையை அன்றி அனைத்துலக முன்நோக்கினையே என்ற உண்மையில் இருந்தே பெருக்கெடுத்தது. வங்காசமசமாஜக் கட்சியின் பிற்காலக் காட்டிக்கொடுப்புக்கிடையிலும், (1950ல் BLPI சமசமாஜக் கட்சியுடன் இணைந்து கொண்டது) இந்த வரலாற்றுப் பங்களிப்பு ஒரு பலம் வாய்ந்த அரசியல் பாரம்பரியத்தினைச் சிறுஷ்டித்தது. அது புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகத்தின் ஸ்தாபிதத்துக்கு ஊக்கமளித்ததோடு கீர்த்தியின் எதிர்கால அரசியல் அபிவிருத்தி அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்த அத்திவாரத்தினையும் வழங்கியது.

யுத்தத்தின் பின்னைய தீர்வும் காலனித்துவ ஓழிப்பும்

ட்ரொட்ஸ்கி தமது படுசொலைக்குச் சில மாதங்களுக்கு முன்னர் பின்தங்கிய நாடுகளின் தொழிலாளி வர்க்கம் முகம் கொடுத்துள்ள வரலாற்றுப் பணிகளை இறுதித்தடவையாக மதிப்பீடு செய்தார். சோசலிசப் புரட்சியோக காலனித்துவ மேலாதிக்கம் முடிவுக்குக் கொணரப்படாவிட்டால் ஏகாதிபத்திய யுத்தத்தில் இருந்து காலனித்துவ மக்களுக்குச் சாதகமான தீர்வு கிட்டாது என அவர் எச்சரிக்கை செய்தார். அவர் எழுதியதாவது: ஆதலால் காலனித்துவ மக்களின் விடுதலைக்கான நம்பிக்கை முன்னரை விட மிகவும் தீர்க்கமான முறையில் முழு உலகத் தொழிலாளர்களதும் விடுதலையுடன் பின்னைக்கப்பட்டுள்ளது. முன்னேறிய நாடுகளின் தொழிலாளி வர்க்கம் முதலாளித்துவ ஆட்சிக்கு முற்றுப் புள்ளி வைத்து, பின்தங்கிய மக்களுடன் ஒன்றிணைந்து ஏகபோகங்களின் இலாபங்களுக்கு அன்றி சமூக தேவைகளுக்கு ஈடுகொடுக்கக் கூடிய கூடிய விதத்தில் உலகப் பெருளாதாரத்தினை ஒரு புதியமட்டத்தில் புனரமைப்புச் செய்யும் போதே காலனின் அரசியல், பொருளாதார, கலாச்சார ரீதியில் விடுதலை பெறும். இந்த வழியில் மட்டுமே காலனித்துவ, அரைக் காலனித்துவ நாடுள்ள பின்தங்கிய நிலைமையின் வேறுபட்ட கட்டங்களில் இருந்து மீட்சி பெறவும் ஒரு முன்னும் உலக சோசலிச பொதுநலவாயத்தின் இணைந்த பகுதிகளாகவும்தமது இடத்தினை எடுக்கவும் முடியும்.”

இரண்டாம் உலக யுத்தத்தினைத் தொடர்ந்து இடம் பெற்ற சம்பவங்கள் ட்ரொட்ஸ்கியின் தீர்க்கத்திரசனத்தினைத் துன்பகரமான முறையில் ருக்கப்படுத்தின. இந்திய அபிவிருத்திகள் எடுத்துக்காட்டியது போல் பெயரளவிலான அரசு சுதந்திரம் வழங்கப்பட்டதை இந்திய வெகுஜன்களின் ஜனநாயக அபிலாசைகள் இட்டு நிரப்பப்பட்டதை எந்தவொரு அடிப்படையான விதத்திலும் பிரதி தித்துவம் செய்யவில்லை. அப்ப

நிர்ந்தரப் புரட்சியும் சோசலிச்...

(8ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

இட்சிக்கு எதிரான போராட்டத்தில் மிகவும் தீர்க்கமான ஒரு பாத்திரத்தினை வகித்த பகுதியினருக்கு — தமிழ் தோட்டத் தொழிலாளருக்கு — எதிராக அவர்களின் குடியுரிமையை ஒழித்துக்கட்ட ஒரு குடியுரிமைச் சட்டத்தை இயற்றியது. குடியுரிமையானது பிறப்பு, வதிவிடம் அல்லது வேலையின் அடிப்படையில் அன்றி குடும்பப் பரம்பரையின் அடிப்படையில் நிர்ணயம் செய்யப்படவிருந்தது. இம்மசோதா முதலாளி வர்க்கம் தனது சொந்த நடவடிக்கையின் மூலம் தேசிய ஐக்கியத்துக்கான முக்கிய தடையாக உள்ளதை எடுத்துக் காட்டியது.

குடியுரிமை மசோதாவுக்கு எதிராக கொல்வின் ஆர். டி, சில்வாவினால் ஒரு தீர்க்கதறிசனமான உரை நிகழ்த்தப்பட்டது: “இந்த மசோதாவுக்கு அடிப்படையாக ஏதேனும் அரசியல் தத்துவம் இருப்பின் — அதைப்பற்றி கூறவேண்டியது இதுதான்: இந்த மசோதா ஏதேனும் ஊகத்தின் ஊடாக முன்செல்லுமானால், இந்த அரசாங்கம் நன்றாக நடைபெறுத்தும் அடிப்படைத் தத்துவார்த்த அல்லது அரசியல் அல்லது சமூகவியல் அடிப்படைக் கொள்கையானது அரசு இன்ததுக்கும் இனம் சாதிக்கும் சமமாக விளங்க வேண்டும் என்பது தெளிவு. குடியுரிமைக்கான அடிப்படைக் கொள்கையாக பரம்பரையைக் கொள்வதில் இருந்து ஊற்றெடுக்கக் கூடிய வேறு அர்த்தமோ அல்லது வேறு தத்துவமோ இருக்க முடியாது. இது ஒரு காலவதியானதும் வெடித்துச் சிதறி யதுமான ஒரு தத்துவமாகும். சரியாக முதலாளித்துவ அமைப்பு வீழ்ச்சி காணும் இன்றைய சாலப்பகுதியில் பிற போக்குக்குச் சேவகம் செய்யும் பொருட்டு இந்தப் பழையதும் காலவதியானதுமான கோட்பாட்டுக்கு புத்துயிரளிக்கப்பட்டுள்ளது. தேசிய இனத்தினை சாதியுடன் சமப்படுத்த முயல்வதும் அரசின் சேர்க்கையில் சாதியை ஆளும் காரணியாக்குவதும் சரியாக பாசிசத்தின் கீழேயே. ஆதலால் இலங்கைக் குடியுரிமை அந்தஸ்து ஒரு சாதி அந்தஸ்தின் நிலைக்குக் கீழிறக்கப்படும் ஆபத்துக்குள் தள்ளப்பட்டுள்ளது. அதுவும் எதிர்த்துப் போராட வேண்டிய ஒரு அடிப்படைக் கொள்கையாகும்.”

இந்த மேற்கண்ட பந்தி கீர்த்தி 1987 இலையுதிர் காலத்தில் எனக்கு எழுதிய ஒரு கடிதத்தில் மேற்கோளாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. அவர் இந்தியன் போல்விலிக்—வெனினிஸ்ட் கட்சியின் ஆரம்பகாலப் போராட்டங்களை அடிக்கடி குறிப்பிட்டு வந்தார். ஏனெனில் அவர் அதன் வளம் பொருந்திய வரலாற்று பாரம்பரியங்களில் இருந்து புத்திஜீவி, அரசியல் உந்து சக்தியைப் பெற்று வந்தார். ஒரு காலத்தில் இந்திய, இலங்கைத் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் தலைசிறந்த தலைவர்களாக விளங்கியவர்களால் அப்பாரம்பரியங்கள் காட்டிக்கொடுக்கப்பட்டதற்கு எதிரான போராட்டத்தின் விளைபயனாக புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகம் தோன்றிய போதிலும், கீர்த்தி கொல்வின் ஆர்.டி. சில்வா போன்றவர்களின் பங்களிப்பின் நிலையான பெறுமானத்துக்கு என்றுமே புறமுதுகு காட்டிய தில்லை. 1948ல் இ, போ. வெ. க. யின் நிலைப்பாடு கீர்த்திக்கு அவ்வளவு பெரும் முக்கியத்துவமாக இருக்கக் காரணம், பின்தங்கிய நாடுகளில் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் முனோபாயத்தினை விவரிப்பதில் யுத்தத்தின் பின்னைய தீர்வின் பிரச்சினை அடிப்படை முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது எனக் கருதியதே.

கீர்த்தி அடிக்கடி வலியுறுத்தி வந்தது போல் வரலாற்று முன்னேற்றத்தின் நலனுக்கு எந்தவிதமான பங்களிப்பும் செய்ய முடியாத தேசிய முதலாளி வர்க்கத்தின் உயிரின இயலாமையானது இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின் பின்னைய கொடுக்கல் வாங்கல்களில் மிகவும் நனவான வடிவம் எடுத்தது. ஒரு மோசியான ‘அரச சுதந்திரம்’ ஆக விளங்கிய இது முன்னைய காலனிகளின் வெகுஜனங்களின் மேலாக ஏகாதிபத்தியத்தின் மேலாதிக்கத்தினைத் தொடர ஒரு முடுத்திரையை வழங்கியது. அரச சுதந்திரம் ஏதோ ஒரு விதத்தில் அரைகுறை வெற்றியைப் பிரதிநிதித்துவம் - சம்வதாகவும் அதற்கு தேசிய முதலாளி வர்க்கம் குறைந்தபட்சம் ஏதோவொரு பெருமைக்கு உரியதென வும் காட்டும் பய்லோ — மண்டேல் சந்தர்ப்பவாதிகளின் கீர்த்திருத்தவாத, பரிந்துரையாளர்களின் வாதங்களை கீர்த்தி அடியோடு நிராகரித்தார், தமது அரசியல் வாழ்க்கையின் ஆரம்ப காலங்களில் காஸ்ட்ரோ, பென்பெல்லா மற்றும் முதலாளித்துவ தேசியவாதத்தின் பிரதிநிதிகளுக்கு பய்லோவாதத்தின் அடிபணிவுக்கு எதிராக அனைத்துலகக் குழு நடாத்திய கசப்பான போராட்டங்களின் அடிப்படைப் படிப்பினைகளைக் கீர்த்தி உள்ளீர்த்துக் கொண்டார்.

பங்களாதேவி நிதிய ஆக்கிரமப்பு

கடந்த காலத்தினை நினைவு படுத்திப் பார்க்கையில் 1971க்கு முன்னரே கீர்த்தி சோசலிச் லேபர் லீக்கின் தலைமையுடன் மோதுக்கொண்டது அதிர்ச்சி தராது போகலாம். புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகம் அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்த தறப்பட்ட அரசியல் அத்திவாரத்தின் அடிப்படையில் 1960 பதுகளின் கடைப்பகுதியில் இருந்து

சோசலிஸ்ட் லேபர் லீக்கினான் (S.L.L.) பெரிதும் தலைதூக்கிய சந்தர்ப்பவாதப் போக்குக்கங்கு அவரால் தீவிரமாக உணர்ச்சிவயப்படாது இருக்க முடியவில்லை, குறிப்பாக தீர்க்கமான பிரச்சினைகள் அனைத்திலும் மைக்பண்டா—சோ. லே. லீ.க்கு தலைமை தாங்கிய அரசியல்மூவர் கூட்டின் பாகமாக ஹீலி, சௌலாற்றறூடன் சேர்ந்து ஒரு தனித்துவமான சந்தர்ப்பவாத பண்பு கொண்ட நிலைப்பாடுகளை அபிவிருத்தி செய்தார். முதலில் 1960 பதுக்கணின் கடைப்பகுதியில் பண்டா மாழீசேதுங், ஹோசிமின் கொள்கைகள் ஸ்டாலினிசத்துக்கு ஒரு பதிலீடாகும் என்னும் ட்ரெராட்ஸ்கியின் நிரந்தரப் புரட்சிக்கோட்டபாட்டினுள்ளலனவற்றைப் பொறுக்கி எடுத்துபிரயோகிப்பது மாகும் எனவும் கூறி மாழீசேதுங், ஹோசிமினுக்கு உணர்ச்சியமயமான புகழராம் குட்டத் தொடங்கினார். இருப்பினும் ஹீலி பண்டாவுடனான அரசியல் மோதுதலைத் தவிர்க்கும் பொருட்டு அவரின் பெரிதும் ஊதாரித்தனமான பிரகடனத்தை ஒரு தனிப்பட்ட விசித்திரமன்றி வேறொன்றுமல்ல எனக் கூறி தள்ளுபடி செய்தார். முன்னர் அவர்களின் எதிர்ப்புக்கு இலக்கான பப்லோவாதிகளைப் போலவே சோசலிச் லேபர் லீக்கும் அன்று மிகவும் பிரபலம் அடைந்திருந்த குட்டி முதலாளித்துவத் தீவிரவாதத்துக்கு அடிபணிந்து கொண்டிருந்தது என்பதே அரசியல் யதார்த்தபாகும்.

சோலிச வேபர் லீக்கின் உள்ளே சவால் செய்யப் படாத இடது முதலாளித்துவ தேசியவாதக்தின்—மாநா வாதமும் தேசிய விடுதலை முன்னணி (NLF) பின் அரசியலும் இதன் பல்வேறு வடிவங்களாகும்—உடச்சக்தி பண்டாவினால் மகத்தானதாகக்கப்பட்டமை யுச்தத்தின் பின்னைய தீர்வின்தும் முதலாளித்துவத் தேசிய இயக்கங்களை தும் வரலாற்று முக்கியத்துவத்தினைப் பல்வேறு விதத்திலும் மீள மதிப்பீடு செய்வதாக அபிவிருத்தி கண்டது. முன்னைய காலனிகளில் நிறுவப்பட்ட முதலாளித்துவ அரசுகள் தேசிய சுயநிர்ணயத்துக்கான போராட்டத்தில் நிஜ முன்னேற்றங்களைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்வதாகவும் தொழிலாளி வர்க்கம் இந்த அரசுகளுக்கு அரசியல் ஆதரவு வழங்கக் கடமைப்பட்டுள்ளது என்ற கருத்துப் பாட்டினை பண்டா படிப்படியாக அபிவிருத்தி செய்தார்.

1971—72ல் புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகத்துக்கும் சோசிலிக் கேபர் லீக்குக்கும் இடையே ஏற்பட்ட பிரச்சினையின் சாரம் இங்கேதான் உள்ளது. நாம் இதன் பின்னணியைச் சுருக்கமாக ஆராய்வோம். 1971 கோடையில் சேக் அப்துல் ரஹ்மானின் தலைமையிலான முதலாளித்துவதேசிய அவாமி லீக் கிழக்கு பாகிஸ்தான் தேர்தலில் வெற்றி பெற்றது, இப்பிராந்தியத்தில் வங்காளி மக்கள் வாழ்ந்து வந்ததோடு, பாகிஸ்தானின் ஏனைய பாகத்தில் இருந்து ஆயிரம் மைல்களால் தனிமைப்படுத்தப் பட்டிருந்தது. அவாமி லீக்கின் வெற்றியின் பிரதிபலிப்பாக யெலி பாகான் தலைமையிலான ஆரும் பாகிஸ்தான் இராணுவஜின்டா கிழக்குப் பாகிஸ்தானை ஆக்கிரமித்தது. கானின் இராணுவம் வங்காளி மக்களுக்கு எதிரான இரத்தம் தோய்ந்த ஒடுக்குமுறையை நடாத்தியது. எவ்வாறெனினும் சோடை, இலையுதிர் காலங்களில் முக்கியானினி என்ற ஒரு கெரில்லா இயக்கம் வெற்றிரமான எதிர்த் தாக்குதலை ஒழுங்கு செய்தது. பாகிஸ்தான் இராணுவத்தின் நெருக்கடி உக்கிரமடைந்ததைத் தொடர்ந்து கிழக்கு வங்காளத்தில் ஒரு தீவிரவாத ஆட்சி நிலைபெறும் என அஞ்சிய இந்திய அரசாங்கம் இராணுவரீதியில் தலையிட்டது, இது திடீரென இடம்பெறவில்லை. இதே சமயத்தில் இந்திய அரசாங்கம் மேற்கு வங்காளத்தில் தீவிரவாத நக்கடலைட் இயக்கத்தை மூர்க்கமாக ஒடுக்கித் தள்ளுவதில் ஈடுபட்டிருந்தது.

பண்டா பெரு மகிழ்ச்சியில் திமைத்தார். 1971 டிசம்பர் லே வெளியிட்ட ஒரு அறிக்ஞயில் அவர் எழுதிய தாவது: “பங்களாடேசுக்கு இராணுப, பொருளாதார உதவி வழங்கும் இந்திய முதலாளித்துவ அரசாங்கத்தின் தீர்மானத்தினை நாம் விரைவாக தூண்டி ஆதரிக்கின்றோம்.”

1971 டிசம்பர் 8ம் திகதி புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகத்தினால் சுயாதீனமாகக் கடைப்பிடிக்கப்பட்ட நிலைப்பாடு சோசலிச் வெபர் லீக்கிற்கு நேரெதிரானதாக விளங்கியது;

“கிழக்கு வங்காளத்தின் விடுதலையாளர்கள் தாமே
ஏனக் கூறும் இந்திய முதலாளி வர்க்கத்தின் கோரிச்கை
யை இந்தியத் தொழிலாளி வர்க்கம் நிராகரிக்க வேண
நும் என நாம் வேண்டுகின்றோம். கிழக்கு வங்காளத்தில்
ஈன் இந்திய இராணுவத் தலையீட்டின் இலக்கு ஒன்றே
யொன்றுதான் என ட்ரொட்ஸ்கிள்டுகள் பிரகடனம்
செய்கின்றனர். பங்களாதேஷ் போராட்டம் ஒரு புரட்சி
நர அடிப்படையில் முழு வங்காளத்தையும் இணைக்கும்
போராட்டமாக அபிவிருத்தியடைவதைத் தடுக்கவே இது
இடம்பெற்றது, இந்திய இராணுவத் தலையீடு புரட்சி
நர வங்காளி விடுதலைப் போராட்டத்தினை சிறநடிக்க
யும், வங்காளத்தில் வெகுஜனங்களின் எழுச்சியை நகச்க
வும். முதலாளி வர்க்கத்தினும் ஏகாதிபத்தியத்தினும்
வல்லின் பேரில் வெசுஜன இயக்கத்தினை சிறைப்பிடித்து

அவஸ்திரேலிய ...

(5ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)
விழிம்புக்கு வந்ததைத் தொ
டர்ந்தே இந்நிலை ஏற்பட்ட
தது. உண்மையில் முதலா
ளித்துவத்தின் இந்த உலக
ளாவிய நெருக்கடியே புதிய
கீற்றியங் அரசாங்கத்தின்
கொள்ளைக்களையும் தீர்மா
னம் செய்கின்றது.

சோசலிச் வேபர் லீக் மட்டுமே தேர்தல் பிரச்சாரத்தின் போது தொழிலாளர்களுக்கு உண்மையை எடுத்துக் கூறி யது: பாரானுமன்றத்தின் மூலம் அவர்களின் எந்தவொரு அவசரமான சமூக, பொருளாதார, அரசியல் பிரச்சினை களும் தீர்க்கப்படமாட்டா. சகல முதலாளித்துவ வேட்பாளர்களும்—தெரு முற்கட்சி, விபரல் மற்றும் கட்சியட்சை குழுக்கள்— முதலாளித்துவ அமைப்பின் வீழ்ச்சியின் குறையைத் தொழிலாளிவர்க்கும் சுமக்க வேண்டும் என்பதில் இனக்கம் கண்டுள்ள தாக-விளக்கியது. சோ. லே. லீக்கின் பிரச்சாரம் மூன்று முக்கிய அம்சங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது. ★ அனைத்துவகத் தெரு முலாளி வர்க்க ஜக்கியம் ★ ஒரு தொழிலாளர் அரசாங்கத் துக்கான போராட்டம், ★ சோசலிசத் தின் அவசியம்,

இரு புரட்சிகர சோசலிசப்
பதிலீட்டுக்கான பேராட்டத்
தினை முன்னெடுக்கும் பொ
ருட்டு சீரா. லே லீக் தொழி
வாளர்களையும் இளைஞர்க
ளையும் தனது எட்டு வெட்ட
பாளர்களுக்கும் வாக்களிக்
கும்படி பேராரியதோடு கட
ந்த காலத்தில் போன்று இம்
முறை தொழிற் கட்சிக்கு
வாக்களிக்கும் படி கோர
வில்லை, தொழிற் கட்சி அர
சாங்கத்துக்கு வாக்களிப்ப
தன் மூலம் தமது நலன்களை
காக்க முடியும் என்ற பெரும்
நப்பாசையினுள் தொழிலா
ளர்கள் மூழ்கியின்னனர் என
வும் அது வஙர் பேராபத்
தான் சலனம் எனவும் ட்ரெரா
ட்ஸ்கில்டுகள் எச்சரிக்கை
செய்திருந்தனர்.

சோ. வே. லீக் தேர்தல்
விஞ்ஞாபனம் முடிவுரையாக
கூறியதாவது: “எமது சட்டசி
கூரு தொழிலாளர் அரசாங்
கத்துக்குப் போராடுகின்றது.
அது சமூகத்தினை ஒரு சோ
சலச அடிப்படையில் பூரண
மாக அங்கீரிக்கும். தற்சம
யம் உற்பத்திச் சக்திகளை
உரிமை கொண்டாடி. கட்டுப்
படுத்தி வரும் சிறுபான்மை
முதலாளித்துவ ஒட்டுண்ணி
களின் இலாபங்களுக்குப் பதிலாக
உழைக்கும் மக்களின் அவசியமான தேவைகளைச்
சந்திக்கும்” என்றது.

தொழிற்கட்சி பிரதமர் கீற்றி
ங்கின் தொகுதியில் அவரை
எதிர்த்துப் போட்டியிட்ட
சோ. வே.லி. உதவிச் செயலா
ளர் விண்டா ரென்னபோ
முக்கு 345 வாக்கு+ள் கிடை
த்தது. சி.னி தொகுதியில்
போட்டியிட்ட ஆதிவாசி
தொழில் ஸி யாபு பிலியாவா
வுக்கு 408 வாக்குகளும் வே
லையற்ற கட்டிடத் தொழிலாளியான் கிரேக் ஜூஸ்லிங்
குக்கு 170 வாக்குக்களும்,
உருக்குத் தொழிலாளி வார்
பிக் டோவுக்கு 480 வாக்குக்
களும் கிடைத்தன. இரும்புரு
க்கு நகரங் + ளான் ஓலோங்
காங், நியூகாசில் போட்டியிட்ட
இரு கட்சி அச்சுத் தொழிலாளியான் டிரகன் ஜிறக்கு
க்கு 1059 வக்குகளும் சோ.
வே.லி. ஸ்தாபச அங்கத்தவ
ரான் டெரிக்குக்கு 628 வாக்குகளும் கிடைத்தன. மெல்
பேர்னில் சோ. வே.லி. மத்திய
குழு அங்கத்தவர்களான சூ. பிரிங்கம், மண்டலும் முறை
யே730. 251 வாக்குகளைப்
பெற்றனர்.

நிரந்தரப் புரட்சியும் சோசலிச்...

(9ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

வைக்கும் பொருட்டு மோசாந்தியான முறையில் பங்களா தேஷ் அரசாங்கத்தின் பெப்பரைப் பலாத்சாரமாகத் தட்டிப்பறித்துக் கொண்டுள்ள ஒரு கைப்பாம்மை ஆட்சியை நிறுவுவதே தீட்டப்பட்டது. ஆதலால் நாம் இந்தியத் தொழிலாளி வர்க்கம் முக்கிய பாகினியின் போராட்டத்துக்கு சகல விதக்கிலும் ஆகரவளிக்கும் அதே வேளையில் இந்திய முதலாளி வர்க்கத்தின் எதிர்ப்புரட்சி யுத்தம் தொடர்பாக ஒரு புரட்சிரத் தோற்றிடப்பட நிலைப்பாட்டினை வகிக்க வேண்டும் என வேண்டுகின்றோம்.

“இந்தியத் துணைக்கண்டத்தின் தொளிலாளி வர்க்கத்துக்குரிய ஒரே புரட்சிரத் தேவையை துணைக்கண்டத்தின் முழு வரலாற்றினையும் மார்க்சிச ரீதியில் ஆய்வு செய்வதில் இருந்து தர்க்க ரீதியிலும் ஈவிரக்கமற்ற முறையிலும் இது பெருக்கெடுக்கின்றது.

“பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியத்தினால் அதன் விசாசமான ஊழியர்களுக்கு—இந்நாடுகளின் தேசிய முதலாளி வர்க்கத்துக்கு—மோசாந்திரம்” வழங்கப்பட்டதன் பின்னாள் 25 வருடங்களில் இந்த முதலாளி வர்க்கத்தினால் எந்தவொரு அடிப்படையில் பொருளாதார, தேசிய அல்லது சமூகப் பிரச்சினை நூற் தீர்க்கப்பட முடியாது என்பது அம்பலமாக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த வரலாற்றுப் பணிகளின் எதிரில் அவர்களின் முற்றுமுழுதான வங்கரோத்து, ட்ரொட்ஸ்கியின் நிரந்தரப் புரட்சிக்கோட்பாட்டின் மைய ஆய்வினை நிறுப்பித்துள்ளது. சோசலிசப் புரட்சியின் ஒரு பாகமாக கிராமிய ஏழை வெகுஜனங்களைத் தன்பினால் அணிகிட்டிக் கொள்ளும் தொழிலாளி வர்க்கத்தினால் மட்டுமே இப்பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க முடியும் என்பதை நிறுப்பித்துள்ளது. இந்து—மூஸ்லீம் முதலாளி வர்க்கத்தினால் அதைதொடு அனைத்துலக ஸ்டாலினிசத்தினும் ஆதரவுடன் பிரித்தானும் கொள்கைக்கு இனங்க இந்தியத் துணைக்கண்டத்தினை துண்டாடுவது திட்டமாக விளங்கியது. கோடானு கோடி ஒடுக்கப்படும் வெகுஜனங்களுக்கு முதலாளித்துவத் தினதும், பட்டினியினதும், பஞ்சத்தினதும். துயரங்களதும் மேலாதிக்கத்தினை ஊர்ஜிதம் செய்யும் விதத்தில் இதனுள்ளே பிரமாண்டமான சமூக, தேசிய முரண்பாடுகள் நக்கிக் கூடுகப்பட்டன. இந்த முரண்பாடுகள் முழு அனைத்துலக ஏகாதிபத்திய அமைப்பினது ஒரு பாகமாக வும் அதன் பெறுபேராகவும் வளர்க்கியடைவதோடு அவற்றைத் தொடர்ந்தும் அடக்கி வைக்க முடியாது”

கீர்த்தியினால் 1971 டிசம்பர் 16ம் திகதி கிளிவ் சுலோ நிற்றுக்கு எழுதப்பட்ட ஒரு கடிதம் இதனை அப்பட்டமாகப் பிரகடனம் செய்தது; “இந்திய—பாகிஸ்தானிய யுத்தத்தை எதிர்க்காமல் வங்காளி மக்களின் தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்துக்கும் சோசாலிச அடிப்படையிலான இந்தியாவின் சுயவிருப்பிலான ஒன்றினைப்புக்கும் ஆதரவளிப்பது சாத்தியம் இல்லை..... அத்தகைய ஒரு ஒன்றினைப்புக்கு முக்கிய தடையாக உள்ள இந்திய, பாகிஸ்தானிய ஆரூம் வர்க்கங்களைத் தூக்கி வீசும் போராட்டம் இல்லாமல் எப்படி ஒருவர் இந்தியாவை ஒன்றினைப்பது பற்றித் தன்றும் பேச முடியும்?..”

1972 ஜூவரி 11ம் திகதி மற்றொரு கடிதத்தில் கீர்த்தி இந்திய இராணுவ வெற்றியை உத்சாகமாக அங்கீகரிக்கும் பண்டாவை கண்டனம் செய்து எச்சரித்தார்; “இந்திய இராணுவத்தினைப் பற்றிய அலட்டவின் பின்னணியில் வங்காளி, பாகிஸ்தானிய, இந்திய தொழிலாளி வர்க்கத்தின் புரட்சிகர இயலாபின் தெளிவான நிராகரிப்பு உள்ளது”.

மைக் பண்டா இறுதியாக 1972 ஜூவரி 27ல் பதிலளித்தார்; “யுத்தம் எதனை பிரதிநிதித்துவம் செய்கின்றது: முதலாவதாக இது பங்களாதேஷ் மக்களை அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் பூரண ஆதரவுடன் நகச்கும் பாகிஸ்தானிய முதலாளி வாக்கத்தின் முயற்சியை பிரதி நிதித்துவம் செய்தது. ஆனால் மிகவும் முக்கியமானதும் அகதிகள் பிரச்சினையை சிருஷ்டித்ததன் மூலமும் கிழக்கு வங்காளத்தினை இராணுவ ரீதியில் ஆக்கிரமித்ததன் மூலமும் இது அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் சார்பில் இந்திய முதலாளி வர்க்கத்தின் ஏற்கனவே வரையறுக்கப்பட்ட உள்ளாட்டுச் சந்தைக்கு எதிரான ஒரு திட்டவட்டமான அச்சுறுத்தலாக வளர்க்கிண்டது....

“ஒரே இரவில் நிலைமையில் ஒரு பாரிய மாற்றம் ஏற்பட்டது. இந்தியத் தொழிலாளி வர்க்கத்துக்கும் இந்திய முதலாளிகளுக்கும் இடையேயான முரண்பாடுகள் ஒழிந்து போகவில்லை. இல்லை, ஆனால் இது இந்திய நாட்டுக்கும் பாகிஸ்தான் பிரதிநிதித்துவம் செய்த ஏகாதிபத்தியத்துக்கும் இடையேயான மோதுதலால் தாண்டிச் செல்லப்பட்டது”.

இது உண்மையில் விசித்திரமானதாய் விளங்கியது: பண்டாவின் படி வர்க்கங்களுக்கு இடையேயான மோதுதல் இந்திய, பாகிஸ்தானிய முதலாளித்துவ அரசுகளுக்கு இடையேயான போராட்டத்துக்கு கீழ்ப்படுத்தப்பட்டது. இப்பிரகடனம் மார்க்சிசத்தின் மிக அத்தியாவசியமான

அடிப்படைக் கொள்கைகளைக் காட்டிக் கொடுப்பதைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்தது. தமது தேசிய எதிரி ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிரான ஜேர்மன் (அல்லது பிரான்சிய, ரூஷிய, பிரித்தானியா போன்ற) தேசிய இந்தியத் தொழிலாளிகள் தொழிலாளி வர்க்கத்துக்கும் அதன் முதலாளி வர்க்கத்துக்கும் இடையேயான முரண்பாடுகள் தாண்டிச் செல்லப்பட்டுவிட்டது என 1914ல் வாதிட்ட சமூக—சோவினில் ஸ்டூக்குக்கும் பண்டாவின் நிலைப்பாட்டிற்கும் இடையே முக்கியமான வேறுபாடுகள் இருக்கவில்லை.

பண்டா மார்க்சிஸ்டுகளுக்கு எதிராகப் பலதடவை வீசப்பட்ட வார்த்தைகளைக் கொண்டே கீர்த்தியை எச்சரித்தார்: “உங்களது மனோபாவமும் பிசவாதமும் வளைந்து கொடுக்காததுமாகும். ஆதலால் இது யதார்த்தத்தின் பலகோணங்களையும் முரண்பாடுகளையும் விசவாசமாகப் பிரதிபலிக்கமுடியாது. அதன் காரணமாக வெகுஜனங்கள் செல்ல ஒரு வழியைக் காண முடியாது.”

இறுதியில் பண்டாவிடம் இருந்து வந்த கடிதம் ஒரு பெரிதும் பரிதாபமான குறிப்புடன் முடிவுற்றது: “இவை அனைத்தில் இருந்தும் பங்களாதேஷ் இந்தியப் படைகளின் தொடர்ச்சியான பிரசன்னத்தையோ அல்லது கெரில்லாக்களை ரஹமான் நிராயுதபாணியாக்குவதையோ நாம் ஆதரிக்கின்றோம் என்ற முடிபுக்கு வரவேண்டாம். நாம் அதை இன்றும் எதிர்க்கின்றோம் அன்றும் எதிர்த்துள்ளோம்.”

நான்காம் அலெத்தின் அனைத்துலகக் குழுவினுள்ளே சந்தர்ப்பவாதத்தின் வளர்ச்சி

கீர்த்தியின் விமர்சனங்கள் அன்று வெளிச்சத்தைக் காணாததோடு நா. அ. அ. கு. அதற்குப் பெரும் நஷ்டசூடு கொடுக்க நேரிட்டது. தொழிலாளர் புரட்சிக் கட்சி வெகுவேகமாக வலதுபக்கம் அடிப்படைச் சென்றது. நொமியா, சராக், விபியா அல்லது வெப்னான் எங்கும்சரி முதலாளித்துவதே தேசியவாதம் நிறுத்துவதும், நியாயப்படுத்துவதும் மேலாதிக்கத்தினை ஊர்ஜிதம் செய்யும் விதத்தில் இதனுள்ளே பிரமாண்டமான சமூக, தேசிய முதலாளி வர்க்கத்தின் அரசு நிர்மாணாக்காதன்கள் எனப்பட்டதன் தீவிர ஆதரவாளரானார். இது உண்மையில் பயங்கரமான அரசியல் விளைவுகளைக் கொணர்ந்தது. 1979ல் கொலையாளி சுகார்ட்டோ தலைமையிலான இந்தோனேஷிய ஜான்டா கிழக்கு ரீமோர் சுதந்திரப் பிரகடனத்துக்கு—படைகளை அனுப்பியும் பல்லயிரக் கணக்கனோரை படுகொலை செய்துப் பதிலளித்தது. கிழக்கு ரீமோர் சுதந்திரப் பிரகடனத்தின் பண்டா, தேசிய முதலாளி வர்க்கத்தின் அரசு நிர்மாணாக்காதன்கள் எனப்பட்டதன் தீவிர ஆதரவாளரானார். இது உண்மையில் பயங்கரமான அரசியல் விளைவுகளைக் கொணர்ந்தது. 1979ல் கொலையாளி சுகார்ட்டோ தலைமையிலான இந்தோனேஷிய ஜான்டா கிழக்கு ரீமோர் சுதந்திரப் பிரகடனத்துக்கு—படைகளை அனுப்பியும் பல்லயிரக் கணக்கனோரை படுகொலை செய்துப் பதிலளித்தது. கொலையாளி வர்க்க அனைத்துலக ஜிக்கியத்தை—பேணுகின்றார் என்ற அடிப்படையில் கிழக்கு ரீமோர் ஒடுக்குமுறைகளை நியாயப்படுத்தினார்.

1978—1982க்கும் இடையே தொழிலாளர் புரட்சிக் கட்சி தொழிலாளர் வர்க்கத்தினை பாலஸ்தீன் விடுதலை இயக்கம், முகாபே, என்ட்ராமாவின் தேசப்க்கு முன்னணி போன்ற முதலாளித்துவ தேசிய இயக்கங்களும், விபியா சரான், சராக் போன்ற முதலாளித்துவ ஆட்சிகளுக்கும் கீழ்ப்படுத்தியதன் மூலம் ட்ரொட்ஸ்கிச அடிப்படைக் கொள்கைகளைப் படிப்படியாகக் காட்டிக் கொடுத்தது.

தொ. பு. க. யின் நிலைப்பாடு, 1982 டிசம்பர் 31ம் திகதி ஜூக் பார்ண்சென் ஒரு பேச்சில் மிகவும் தெளிவான விதத்தில் உச்சிக்கப்பட்ட பப்லோவாதிகளின் நிலைப்பாட்டை பிரதிபலித்தது. அவர் கூறியதாவது: “நிரந்தரப் புரட்சி ஒரு

நிற்குறப் புரட்சியும் சோசலிச்...

(10ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

செய்தது. அவர் ஆத்திரத்துடன் கூறியதாவது. ‘‘நீங்கள் பார்சன்டன் தொடங்கி தொ. பு. க. வுடன் முடிக்கிறீர்கள்.’’ உண்மையில் அது அப்படியே விளங்கியது.

புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகம் கூட்டத் தொடருக்கு அழைக்கப்படாததோடு இன்னுமோர் 22 மாதங்களுக்கு அவர்கள் எனது விமர்சனத்தை அறிந்து கொண்டும் இருக்கவில்லை. ஆனால் கீர்த்தி அதில் கலந்து கொண்டிருப்பின் அவர் இந்த அறிக்கைக்கு உறுதியான அங்கோரத்தை வழங்கியிருப்பார் என்பதில் எதுவித சந்தேகமும் கிடையாது.

நா.அ.அ.கு. உள்ளேயான போராட்டம் ஒரு புறநிலை முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. சந்தர்ப்பவாதிகளால் மகோன்னதமானவையாகக் காட்டப்பட்ட முதலாளித்துவ தேசியவாத இயக்கங்களின் சரிவினை முன்னணிக்குக் கொண்டந்த உலக நிலைமையிலான ஆழமான மாற்றங்களை இது எதிர்பார்த்திருந்தது.

தேசிய விடுதலையுடனான அறுபவங்களின் சாராம்ச சுருக்கம்

யுத்தத்தின் பின்னைய காலப்பகுதி பற்றிய எந்த வொரு புறநிலை ரீதியான ஆய்வும் முதலாளித்துவ தேசியவாதத்தின் தெளிவான தோல்வியையும் அதன் ஆதரவுடன் நிறுவப்பட்ட ‘சுதந்திர’ அரசுகளின் போலிப் பண்பையும் பிரத்தியட்சமாக்குகின்றது.

அந்த நாடுகளில் தேசிய விடுதலைப் போராட்டங்கள் வேடதாரி கம்யூனிஸ்ட் பண்பு கொண்ட இயக்கங்களால் நடாத்தப்பட்ட போதிலும் இறுதி விளைவு ஏகாதிபத்தியத்துக்கு அடிப்படையில் விளங்கியது. சீனா இன்று முற்றிலும் முதலாளித்துவப் பாதையில் பயணம் செய்கின்றது. முப்பது ஆண்டுகளாக பிரான்சிய, அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியங்களுக்கு எதிரான யுத்தத்தில் ஈடுபட்டிருந்த வியட்நாம் உலகிலேயே மலிவான ஊதியம் கிடைக்கும் நாடாகத் தன்னை விளம்பரம் செய்யும் அனவுக்கு வீழ்ச்சி கண்டுள்ளது.

அனைத்துலகக் குழுவின் உள்ளேயான பிளவு ‘தேசிய விடுதலை’ இயக்கங்களின் முழு வரலாற்று முக்கியத்துவத்தினையும், தொழிலாளி வர்க்கத்துடனான அவற்றின் உறவையும், சோசலிசப் புரட்சி முன்நோக்கினையும் தீவிரமாக மீனாவ்வு செய்வதைச் சாத்தியமாக்கியது. சிறப்பாகக் கீர்த்தி கொழும்பு அரசாங்கத்துக்கும் இலங்கையின் வடக்கேயுள்ள விடுதலைப் புலிங்குக்கும் இடையேயான போராட்டத்தின் அரசியல் அபிவிருத்தியை ஆய்வு செய்கைகளில் 1985-87 இடையேயான இந்தத் தேசிய விடுதலை இயக்கங்கள் பற்றிய கீர்த்தியின் மதிப்பீடு அதிகரித்த விமர்சனத் தன்மை மிக்கதாகியது என நான் குறிப்பிட்டாக வேண்டும்:

வரலாற்று அறிக்கையின் பொருட்டும், புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகத்தின் அரசியல் போக்கின் பரிணாமத்தை புரிந்து கொள்ளவும் அனைத்துலகக் குழுவின் உள்ளே தொ.பு.க, வின் நிஜ துரோகப் பாத்திரத்தையும் இலங்கை ட்ரெட்டஸ்கிஸ்டிகள் மீதான அதன் தாக்கத்தினையும் திருப்பவும் ஒரு தட்டை இங்கு வல்லுறுத்துவது அவசியம். தமிழ் தேசிய இயக்கம் தொடர்பாக கீர்த்தியும் அவரின் சக தலைவர்களும் ஆழமாக முறண்பட்டுக் கொண்ட ஒரு அரசியல் நிலைப்பாட்டினை பு.க.க. மீது தினிக்க 1972—1979 இடையே தொழிலாளர் புரட்சிக் கட்சி நா.அ.அ. குழுவின் ஒழுங்கு விதிகளைப் பயன்படுத்தியது. அதாவது யுத்தத்தின் பின்னைய காலப்பகுதியில் நிறுவப்பட்ட முதலாளித்துவ அரசுகள் ஒரு முற்போக்கான முறையில் பேணுவதனை அடிப்படையாகக் கொண்ட தமிழ் விடுதலை இயக்கம் தொடர்பான அவர்களின் எதிர்ப்பு, ஒரு வலதுசாரிப் பண்பினைக் கொண்டிருந்தது. பின்னர் 1979ல் தொ.பு.க. தமிழ் பிரச்சினை தொடாபான அதன் நிலைப்பாட்டைத் திடீரென மாற்றிக் கொண்டது. பி.எல்.ஒ. மற்றும் முதலாளித்துவ தேசிய இயக்கங்கள் தொடர்பான அதன் மனப்பாங்கிறத் தமைய இது தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தின் ஆர்வம் மிகுந்த, விமர்சனமற்ற ஆதரவாளராகியது.

பிளவின் பின்னரே யுத்தத்தின் பின்னைய முழுக்காலப்பகுதியினதும் வளம் மிகக் வரலாற்று அனுபவங்களை நூதும் கட்டுமானத்தினுள் தமிழ் தேசிய இனத்தின் பிரச்சினைகளை மீஸப் டரிசிலைனை செய்வதும், நிரந்தரப் புரட்சிக் கொட்டபாட்டினை தீர்க்கமான முறையில் பிரயோகிப்பதும் சாத்தியமாகியது. பல தடவைகள் கீர்த்தியில் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தின் ஆர்வம் மிகுந்த, விமர்சனமற்ற ஆதரவாளராகியது.

கூறியது போன்று தொ.பு.க. சந்தர்ப்பவாதிகள் ‘நீரை கலக்கி சேராக்கியதோடு’ இன்று அனைத்துலகக் குழு உலக சோசலிசப் புரட்சியின் மூலோபாயத்தினைத் தெள்வு படுத்துவதன் மூலம் யார்க்கிசுத்தின் அடிப்படைக் கொள்கைகளை மீள வலியுறுத்த நேரிட்டது.

இலங்கையில் உள்ள சகல சந்தர்ப்பவாத போக்குக்களுக்கும் எதிராக பு.ா.க. தமிழ் மக்களின் ஜனநாயக உரிமைகளை சலிக்காது பேணியதோடு வடக்கில் தமிழ் மக்களின் சுயநிரணயத்துக்கான உரிமையைக் காப்பாற்றியது. தமிழருக்கு எதிரான கொழும்பு சிங்கள சோவினிச ஆட்சியாளர்களின் இரத்தம் தோய்ந்த யுத்தத்தினை உறுதியாக எதிர்த்தது. எவ்வாறெல்லையும் சிங்கள சோவினில்குக்களுக்கும் அவர்களின் பிறபோக்கு முதலாளித்துவ அரசுக்கும் சிறிதும் பணிந்து போகாத பு.க.க. வின் எதிர்புக்கிடையேயும், கீர்த்தி தமது வாழ்க்கையின் இறுதி மாதங்களில் வரலாற்றுரீதியில் ஒடுக்கப்பட்ட நாடுகளில் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் மூலோபாயப் பணியினை வெறும் ‘தேசிய விடுதலை’ ‘சுயநிரணயம்’ கோவாக்களை விமர்சனமின்றி கூப்பாடு போடுவதன் அடிப்படையில் உரிய முறையில் வரையறுத்துக் கொள்ள முடியாது என்ற முடிவுக்கு வந்து கொண்டிருந்தார்.

1987 ஆகஸ்ட் முற்பகுதியில் ஈச்சாத்தான் இந்திய—இலங்கை உடன்படிக்கை வேறெதனையும் விட தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் அரசியல் வங்கு ரோத்தினை அம்பலப்படுத்தியது. கீர்த்தி இந்த அபிவிருத்தியினை ஒரு கடித்ததில் பொறித்தோடு அது அனைத்துலகக் குழுவின் வேலைத் திட்டத்தின் மேலாய அபிவிருத்திக்கான அடிப்படையை வழங்கியது.

1987 செப்டம்பர் 11ம் திகதி அவர் எனக்கு எழுதியதாவது: ‘‘இன்றைய நிலைமை, குறிப்பாக இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின் பின்னர் தேசிய விடுதலை இயக்கங்கள் தொடர்பான புரட்சிகரத் தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் வரலாற்று அனுபவத்தினை தொகுத்துரைக்கும்படி வேண்டுகின்றது, வெனினின் ஆய்வுகளின் அனுபவங்களில் இருந்து நாம் அநேகவற்றை பெறுவது நிச்சயம். ஆனால் வெளியீடு மூன்றாம் அகிலத்திற்மான தமது ஆய்வுக்கட்டுரைகளை எழுதிய வேலையில்தான் காலனித்துவமக்கள் ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிரான தமது தேசியப் போராட்டத்தின் ஆரம்பித்திருந்தார்கள் என்பதை நாம் மனங்களொள்ள வேண்டும்... ஆனால் இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின் பின்னர், சிறப்பாக கீழைத் தேசங்களில் ஏற்பட்ட அனேக மாற்றங்களை மங்களாக்கும் விதத்தில் விமர்சனமற்ற முறையில் இதனைப் பயன்படுத்த முடியாது. கீழைத்தேச நாடுகளிலும் கூட தேசியவாதம் ஒரு சீரழிவுக்குள்ளாகியது. ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிராக அரைக்காலனித்துவ முதலாளி வர்க்கத்தின் தேசியப் போராட்டத்தின் ஆரம்பித்திருந்தார்கள் என்பதை நாம் மனங்களில் கண்டுள்ளது. இருந்த நகரங்களில் இன்று கைவிடப்பட்ட குழந்தைகள், கலவரங்களில் கொட்டப்படும் குழந்தைகள், வெளியிடப்பட்ட அமெரிக்காவின் முதலாவது ‘மாஜி நகரம்’ எனக் குறிப்பிடும் அளவுக்கு தொழில்கள் வீழ்ச்சி கண்டுள்ளது. இந்த நகரங்களில் இன்று கைவிடப்பட்ட குழந்தைகள், கலவரங்களில் கொல்லப்படும் குழந்தைகள், வீட்றற முதியவர்கள், தொழிலாளர் தற்கொலைகள் என்பவே தினமும் அதிகரித்துக் கொண்டுள்ளன.

அமெரிக்காவின் பெரும் நகரமான நியூயோக்கில் 15 இலட்சம் மக்கள் அதிகாரமுற வமான வறுமைக் கோட்டின் கீழ் வாழ்ந்து கொண்டுள்ளனர், பெருமளவிலான கோட்டால்லைகள் வர்க்களைக் கொண்ட இந்த நகரம் வீட்றற, தொழிலற, வறிய தொழிலாளர்களையும் பெருமளவில் கொண்டுள்ளது வேர்க்கல்ஸ் லீக் அனைத்துக்கை சோசலிச வேலைத்திட்டத்தின் அடிப்படையிலான ஒரு புரட்சிகர, அரசியல் இயக்கத்தினை ஆரம்பித்து வைக்கத்துவே இத் தேர்தலில் வேப்பார்க்களை நிறுத்துக்கொண்டு இந்த நகரம் வீட்றற, தொழிலற, வறிய தொழிலாளர்களையும் பெருமளவில் கொண்டுள்ளது தேசிய இயக்குமுறையாளர்களை நூத்துக்கொட்ட தோக்குமுறையான சுதந்திரத்துக்கான போராட்டங்கள் ஒரு திட்டவட்டமான முற்போக்கு உள்ளடக்கத்தினை கொண்டிருந்த போதிலும் தேசிய வாதம் தேசிய விடுதலையை அடைதற்கோ அல்லது ஒடுக்குமுறையாளர்களை நூத்துக்கொட்ட தோக்குமுறையான போராட்டங்கள

நீந்துப் புத்தியும் சொலிச்...

(11ம் பக்கத் தொடர்ச்சு)

சகல ஒடுக்கப்படும் மக்களதும் ஜனநாயக உரிமைகளைக் காக்கும் அதே சமயத்தில் ‘தேசிய விடுதலை’ ‘சுயநிர்ணயம்’ பற்றிய சூலோகங்கள் எப்படி நடை முறையில் முதலாளித்துவத் தேசியவாதிகளால் எதுவீத மான நிலை ஜனநாயக அல்லது முற்போக்கு சமூக உள்ளடக்கமும் இல்லாத பிரிவினை, இனவாதப் பிறபோக்கு வேலைத்திட்டங்களுக்கான நியாயப்படுத்தல்களாகப் பரிணாமம் செய்யப்படுகின்றன என்பதை அம்பலப்படுத்துவது மார்க்சிஸ்டுகளின் கடமையாகும்.

மார்க்ஸின்டுக்கள் தேசிய விடுதலை இயக்கங்களுக்கு ஒரு முற்போக்கு உள்ளடக்கம் கற்பிக்க காரணம் என்ன வெனில் அவை ஏகாதிபத்திய மேலாதிக்கத்தில் இருந்தும், பின்தங்கிய நிலைமை கோத்திரம், ஜாதி வேறுபாடுகள் ஆகிய மரபுரிமைகளில் இருந்தும், வெற்றி பெறுவதோடு ஏதோவொரு விதத்தில் இன்னகாணப்படுவதே. ‘இந்தியா’ வும் ‘சீனா’வும் இனர்தியிலோ அல்லது மொழிர்தியிலோ ஜக்கியப்படுத்தப்பட்ட தேசியங்கள் அல்ல. ஆனால் அவை நிறை பொருளாதார, கலாச்சார முன்னேற்றத்துக்கான சாத்தியங்களைத் திறப்பதன் மூலம் ஒரு பரந்த பிராந்தியம் பூராவும் மக்களை முற்போக்கான முறையில் ஒன்றினைப்பற்றைக் குறிக்கும் அரசியல் சுருத்துப்பாடுகளாகும்.

‘தேசிய விடுதலை’யின் வீரர்களாக இன்று உரிமை கொண்டாடும் எந்தவொரு இயக்கத்தினுள்ளும் அந்த உள்ளடக்கத்தினைக் கண்டுகொள்ள முடியாதுள்ளது. எவ்வாறெனிலும் வேறுபட்ட இயக்கங்களின் அகநிலை இலக்குகள் என்னவாக இருந்த போதிலும் இந்த உலக ஓராயிய பொருளாதார இணைப்புச் சகாப்தத்திலே புதிய தேசிய அரசுகளை ஸ்தாபிதம் செய்வதன் மூலம் மனித இனத்தின் சுதந்திரத்தினை முன்னெடுத்துச் செல்ல முடியாது. வேறுபட்ட தேசிய, மொழி, மத அல்லது இன அடையாளங்களைக் கொண்டுள்ள ஒவ்வொரு பிரிவினருக்கும் சிறப்பு பிராந்திய அடைப்புக்களை நிர்மாணிப்பதானது யதார்த்தமாகுமிடத்து அது ஒரு காட்டுமிராண்மூதித் தனத்தினுள் தள்ளுவதைக் குறிக்கும்.

யെസ്ട്ചിനിസ് സർവാതികാര...

(2 பக்கத் தொடர்ச்சி)

எதிர்வரும் நாட்களிலும் கிழமைகளிலும் இந்த நெருக்கடி என்ன தான் திருப்பங்களை எடுத்தபோதிலும் இதன் பொதுத் திசை தெளிவானது: மூஷ்யாவினுள் இருந்து வரும் ஏகாதிபத்தியமும் அதன் ஏஜன்சிகளும் தொழிலாளி வர்க்கத்துடனான ஒரு இரத்தும் போய்த்து போடலாம் என்று தொழிலில் கப்படன்களின் நடிப்புக்களும் ஆர்வங்களும் என்ன வாக இருந்த போதிலும் அவர்கள் இறுதி ஆய்வு வில் உலக ஏகாதிபத்தியத்தின் கொம்பிரதோர் கைக்கூலி களைவிட வேறு எந்தவாரு பாத்திரத்தினையும் வகிக்க முடியாது.

தோய்ந்த மோதுதலுக்கான களத்தினைத் தயார் செய்து கொண்டுள்ளன. இப்பணி+கு யெல்ட்சின் பற்றாக்குறையானவராக நிருபிக்கப்படும் பட்சத்தில் ஏகாதிபத்தியம் ஒரு பொருத்தமான பதிலீட்டைத் -உப ஜனாதிபதி ரூஷ்ட்ஸ்கி வடிவில், ஆயு+கு படைகளின் பேரவாக் கொண்ட ஒரு தளபதி அல்லது கேரன்ஸ் வடிவில் அல்லது ரூஷ்யன் கஸ்புலட்டோவில் தேடிக் கொள்ளும். யெல்ட்சினுடனான அவர்களின் இன்றைய மோது

தல்கள் எவ்வளவுதான் கசப் பானதாக இருந்தபோதிலும் கஸ்புலட்டோவும் அவரின் சக பிரதிநிதிகளும் சகல முக்கிய விவகாரங்களிலும் அதே பிற போக்கு முதலாளித்துச் சார்பு மனப்பாங்கினைக் கொண்டுள்ளதோடு மட்டு மன்றி நின்று பிடித்தக்க கூடிய எந்தவிதமான பதிலீடும் இல்லாதுள்ளனர். யெல்ட்சினுக்கு மேலாக அவர்கள் ஆதிக்கத் தினை நிலைநாட்டிக் கொள்ளினும் கூட கஸ்புலட்டோவும் அவரின் காங்கிரஸ் மக்கள் பிரதிநிதிகளும் இன்று தாம் கண்டனம் செய்து கொண்டுள்ள அதே வெலைத் திட்டத்தினையே உடனடியாகவே அமல் செய்வார்.

இந்தப் பிரச்சினைமீது ட்ரொட்ஸ்கி மிகவும் தெளிவாக வாதிட்டார். அவரது ஜீவிய காலத்தில் கூட—சுயநிரணயத்துக்கான கோரிக்கை இன்னமும் ஒரு முற்போக்கு உள்ளடக்கத்தைக் கொண்டிருந்த காலத்தில் இது ஒரு சோசிச வேலைத்திட்டத்தின் அடிப்படையில் தொழிலாளர்வர்க்கத்தின் ஜக்கியத்தினை ஸ்தாபிதம் செய்வதற்கு மேலாக நின்று வெகாண்டிருக்கவில்லை. சுயநிரணயத்துக்கான கோரிக்கை அன்றோ அல்லது இன்றோ மார்க்சிசம்தேசியவாதத்துடன் சமரசம் செய்து கொள்வதைக் குறிக்கவில்லை, உதாரணமாக கட்டலன் சுயநிரணய பிரச்சினை மீதான ட்ரொட்ஸ்கியின் ஆக்கங்கள் இந்த விதத்தில் மிகவும் ஆலோசனைப் பண்பு கொண்டவை,

நான் இந்த விரிவுரையின் அளவினைத் தெரிவு செய்வதற்கு தலைவர் அவர்கள் தமது அறிமுக உரையில் குறிப்பிட்டது போல் கீர்த்தியின் பணியின் சிறப்பினை அவரின் புத்திஜீவி, அரசியல் பணிகள் அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்த புரட்சிகர அனைத்துலகவாதத்தின் கோட்பாட்டுப் பாரம்பரியங்களை ஒரு வரலாற்று ரீதியில் மீளாய்வு செய்வதன் அடிப்படையிலில்லே சாத்தியமாகும் என நம்பியதேயாகும் என இந்தப் பெரிதம் நீண்ட குறிப்பினை ஒரு முடிவுக்குக் கொணர்ந்து விளக்கி வைக்க என்னை அனுமதியுங்கள்.

- வியொன் ட்ரெராட்ஸ்கி 'பேமண்ட் றிவலுரூசு' அன்ட் றிசல்டஸ் அன்ட் புரோஸ் பெகட்ஸ் (லண்டன், நியூயாக் 1975), பக்கம் 237
 - செல்லின்ஸ் ஸ்ராக்கின் போர் ஏ றிவலுரூசன்றி இட்டர் நஷனல் (நியூயோக் 1984) பக்கம் 370-71
 - வியொன் ட்ரெராஸ்கி ஒன் செனா (1934— 35) (நியூயோக் அன்கர் (1976 பக்கம் — 161
 - றைட்டிங்ஸ் ஓப் வியொன் ட்ரெராஸ்கி 1934—35
 - றைட்டிங்ஸ் ஓப் வியொன் ட்ரெராட்ஸ்கி 1933-34
 - றைட்டிங்ஸ் ஓப் வியொன் ட்ரெராஸ்கி (1939—40)
 - பெடாக்கியுமென்ட்ஸ் ஓப் க போர்த் இன்டர் நஷனல்—ஆரம்ப வருடங்கள் (1933—40)

திரட்ட முடியாமல் போன
மையானது முழு ஆளும் அனை
ப்பில் இருந்தும் சோவியத்
தொழிலாளி வர்க்கம் ஆகிழ்
மாகப் பிளவுபட்டுக் கொண்ட
ள்ளமையைக் காட்டுகின்றது.

மேலும் முதலாளித்துவ புது
ருத்தாரணத்தின் தாக்கம் பற்றிய
பரந்தளவிலான அறிகுறை
களுக்கு அருகருகே சோவியத்
தொழிலாளர்களின் அதிகாரம்
த்தை எண்ணிக்கையினரிடையே
யேஸ்டாவினிசம், முதலாளித்துவம் இரண்டுக்கும் ஒரு புரட்சிகர சோசலிச பதிலீட்டின் சாத்தியம் பற்றிய புதிய அமைப்பை அறிகுறிகள் தெளிப்படுத்தின்றன.

கிந்த முக்கிய போக்ரு
கான ஒரு உதாரணமா

நான்காம் அகிலத்தின் ஆக
வாளர்களால் ருஷ்யாவில்
இரு பெரும் கைத்தொழில்
நிலையத்தில் எழுதப்பட்ட
இரு பத்திரத்தினை நாடு
காட்டுகின்றோம். அது கூறு
வதாவது: ‘இன்றைய நிலை
மையில் முதலாளித்துவம்
புனருத்தாரனை கொள்ள
யை முழுமனே நிராகரிப்பதே
இரு சாதகமான வெளிப்பா
டாக இருக்க முடியும்
ஆனால் இந்தப் பதிலீடு ஒரே
யொரு முன்நோக்குடன் மட்டுமே
இறுக்கமாக இணைந்து
சொண்டுள்ளது: உலகச் சேர
சலிசப் புரட்சி முன்நோக்கு
இதிலிருந்து ஒரு உலகச் சேர
சலிசப் புரட்சி வேலைத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் ஒரு
சுயாதீனமான தொழிலாளர்
கட்சியைச் சிருஷ்டிக்கும் இன்

றைய முக்கிய பணி பெருங்
கெடுக்கின்றது, அத்தகைய
வேலைத்திட்டத்தினால் வழி
நடாத்தப்படும் ஒரு கட்சிய
னாலேயே ரூஷ்யத் தொழிலாளிகள் வர்க்கக்குத்தினை அன்றிரட்டவும் அதற்கு அவசியமான வர்க்கக் நன்வினை ஊட்டவும் தனது சொந்தக் கரங்களுள் ஆட்சியைக் கைப்பற்றியும் முடியும், ரூஷ்யாவில் தொழிலாளிகள் வர்க்கக் காராத்தின் எதிர்காலம் உலகின் ஏனைய பாகத்தில் உள்ள பாட்டாளிகள் வர்க்கக்குத்தின் வர்க்கக் நன்வு மட்டத்திலும், உலக பாட்டாளிகள் கூக்கப் பூரட்சியின் அபிவிருத்தியைக் கேக்குத்திலும் முழுமையாகத்துங்கியுள்ளது. ’

இந்தப் பிரகடனத்தில்
வெளிப்பட்டுள்ள உணர்வுகள்
நான்காம் அகிலத்தின் அனை
த்துலகக் குழுவின் கருத்துக்
களுடன் முழுமனே ஒத்துப்
போகின்றன.

தொழிலாளர் வேண்டுகோ..

(8ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

ழனியன்களுக்கு ரூ. 15 கொடு ப்பதுதான் மிகச்சம். அவர்கள் அதையும் தட்டிக் கேட்கிறார் கள் இல்லை'' என்றார். அதே தோட்டத்தை சேர்ந்த P. M. முருகையா என்ற தொழி லாளி கூறியதாவது ''எங்களுக்கு 18 நாள் வேலை. சம்பள உயர்வு இல்லை, ஒவ்வொரு நாளும் விலைவாசி உயர்ந்துகொண்டு போகின்றது. எங்கு மூன்று பிள்ளைகள் உள்ளவர். நாங்கள் எப்படிச் சாப்பிடுவது'' என்றார்.

அதே தோட்டத்தில் உள்ள
டிஸ்பெண்சரியில் ஒடவியாக
வேலை செய்யும் குருநாதன்
கூறியதாவது; “தோட்டங்
களை கம்பனிகள் எடுத்த பிற
பாடு எனது சம்பளத்தில்
இருந்த ரூ. 1250 வெட்டப்ப
ட்டுள்ளது. முன்னர் ஒவ்வொரு
நாளும் 2 மணித்தியாலம்
சீமலதிக வேலை செய்து
வந்தேன் அது இப்பொழுது
நிறுத்தப்பட்டுள்ளது. ஞாயி
ந்றுக் கிழமைகளில் வேலை
நிறுத்தப்பட்டுள்ளது. இதை
நால் நான் 1250 ரூபாவை
இழக்க வேண்டியுள்ளது. 20
நாட்கள் வேலை கிடைக்கின்
ரது. சம்பளத்தைக் கொண்டு
கடும்பத்தின் உணவுத் தே
வையைத் தன்னும் பூர்த்தி
செய்யமுடியாது. ஒவ்வொரு
நாளும் விலைவாசி கூடிக்
கொண்டே போகின்றது”
என்றார்.

என் கோவிந்தசாமி என்ற
தொழிலாளி கூறியதாவது:
“துரைமார்கள் 10000, 15000
என்று சம்பளம் எடுக்கின்
றார்கள். அவர்களின் வீட்டு
டில் 4, 5 பேர் வேலை செய்ய
கின்றார்கள், கம்பனி எடுத்தால்
அதிகாரிகளின் சலுகை
கள் குறைக்கப்படும் என்றார்
கள். ஆனால் அவை குறைக்க
கப்படவில்லை. மேலும் கூடுதலாக
அனுபவிக்கின்றார்கள்
ஆனால் தொழிலாளர்களைத்தான் புளிந்து எடுக்கி
றார்கள்” என்றார்:

இராமவிங்கம் என்ற தொழிலாளி சூறியதாவது: கம்பனி எடுத்தபின் எங்களை குப்பையில் தள்ளிவிட்டார்கள். கம்பனிக்காரர்கள் எங்களை ஆடு, மாடுகள் மாதிரி நடத்துகின்றார்கள். 25நாட்கள் வேலை அல்லது 25நாட்சம்பளம் என்று அரசாங்கம் சொல்லுகின்றது. துரைமாரைக் கேட்டால் அப்படி ஒரு சட்டம் இல்லை என்று சொல்லுகின்றனர். யூனியன் களும் அதில் கவனம் எடுப்பதாய் இல்லை. நாங்கள் யாரை நம்புவது? நாங்கள் இந்த வேலையைத்தான் நம்பியிருக்கின்றோம். எங்களுக்கு வேறு வருமானம் இருக்கிறதா? பசி வந்தால் நாங்கள் தேயிலையைத்தான் தின் னவேண்டும்' என்றார்.